

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

**Από το υπ' αριθμ. 08/23-02-2021 Πρακτικό της Οικονομικής Επιτροπής Ιονίων Νήσων
Αριθμ. απόφασης 200-08/23-02-2021**

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Έγκριση εξειδίκευσης πίστωσης για δαπάνες της Π.Ε. Κέρκυρας.

Στα νησιά Κέρκυρα, Λευκάδα, Κεφαλονιά και Ζάκυνθο, σήμερα 23-02-2021 ημέρα Τρίτη και ώρα 10:30, συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση, με τηλεδιάσκεψη μέσω της υπηρεσίας e:Presence.gov.gr, η Οικονομική Επιτροπή Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, μετά από την 22-02-2021 Ορθή Επανάληψη της με αριθμ. πρωτ. 13360/7/19-02-2021 πρόσκληση της Προέδρου της Οικονομικής Επιτροπής, κας Ρόδης Κράτσα - Τσαγκαροπούλου, Περιφερειάρχης Ιονίων Νήσων, η οποία επιδόθηκε εμπρόθεσμα σε όλα τα μέλη της, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 175, 176, 177 του Ν.3852/2010, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν.

ΠΑΡΟΝΤΕΣ:

1. Αμαλία – Ελένη Ανδριώτη, Κράτσα – Τσαγκαροπούλου,	Αντιπρόεδρος, αναπληρώνει την Πρόεδρο, κα Ρόδη Περιφερειάρχη Ιονίων Νήσων
2. Γεώργιος Στασινόπουλος	Τακτικό Μέλος
3. Αικατερίνη Μοθωναίου	Τακτικό Μέλος
4. Ιωάννης Αρμενιάκος	Τακτικό Μέλος
5. Θεόδωρος Χαλικιάς	Τακτικό Μέλος
6. Νικόλαος Μηλιώτης	Τακτικό Μέλος
7. Νικόλαος Γκισγκίνης	Τακτικό Μέλος
8. Παναγιώτης Ποζίδης	Τακτικό Μέλος

Χρέη γραμματέα εκτελεί ο ορισθείς με την αριθμ. πρωτ. οικ. 63898/25798/02-09-2020 Απόφαση της Περιφερειάρχης Ιονίων Νήσων, υπάλληλος της Π.Ε. Κέρκυρας, Νικόλαος Παπανικολάου.

Μετά τη διαπιστωθείσα εκ του Νόμου απαρτία η Αντιπρόεδρος της Οικονομικής Επιτροπής, κα Αμαλία – Ελένη Ανδριώτη, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης.

.....ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ

Στη συνέχεια τα μέλη της Οικονομικής Επιτροπής προχώρησαν στο παρακάτω θέμα ημερήσιας διάταξης:

3ο Θέμα: Έγκριση εξειδίκευσης πίστωσης για δαπάνες μετακινήσεων της Π.Ε. Κέρκυρας.

Η Πρόεδρος της Οικονομικής Επιτροπής Π.Ι.Ν. αναπτύσσει το 3ο θέμα ημερήσιας διάταξης και καταθέτει εισηγήσεις της ίδιας, οι οποίες έχουν ως εξής:

1^η Εισήγηση

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν.2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α΄) «Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του κράτους και άλλες διατάξεις».
2. Το Ν.3871/2010 (ΦΕΚ 141 Α΄) «Δημοσιονομική Διαχείριση και Ευθύνη».

3. Το Ν.3861/2010 (ΦΕΚ 112 Α΄) «Ενίσχυση της διαφάνειας με την υποχρεωτική ανάρτηση νόμων και πράξεων των κυβερνητικών, διοικητικών και αυτοδιοικητικών οργάνων στο διαδίκτυο - Πρόγραμμα Διαύγεια - και άλλες διατάξεις».
4. Το Ν.3845/2010 (ΦΕΚ 65 Α΄), «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα Κράτη - Μέλη της Ζώνης του ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο».
5. Το Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87 Α΄) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
6. Το Ν. 4071/2012 (ΦΕΚ 85Α΄) «Ρυθμίσεις για την τοπική ανάπτυξη, την αυτοδιοίκηση και την αποκεντρωμένη διοίκηση Ενσωμάτωση Οδηγίας 2009/50/ΕΚ.
7. Τις διατάξεις του Π.Δ. 147/2010 (Φ.Ε.Κ. 240 Β΄) «Οργανισμός της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων» όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει (ΦΕΚ 4402/Β΄/30-12-2016)
8. Το άρθρο 60 του Ν. 4257/2014 (ΦΕΚ 93/Α΄/14-04-2014) «Επείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών»
9. Το Ν.4412/2016 (ΦΕΚ Α/147/08-08-2016) «Δημόσιες Συμβάσεις Έργων, Προμηθειών & Υπηρεσιών» (προσαρμογή στις Οδηγίες 2017/24 ΕΕ και 2014/25 ΕΕ).
10. Το άρθρο 22 (Τροποποιήσεις του Ν. 4412/2016) του Ν. 4441/2016 (ΦΕΚ 227/Α΄/6-12-2016) «Απλοποίηση διαδικασιών σύστασης επιχειρήσεων, άρση κανονιστικών εμποδίων στον ανταγωνισμό και λοιπές διατάξεις»
11. Τις διατάξεις του Ν. 4013/2011 (ΦΕΚ/204/Α/15-09-2011) περί σύστασης ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων και Κεντρικού Ηλεκτρονικού Μητρώου Δημοσίων Συμβάσεων.
12. Τις διατάξεις του Π.Δ.80/05-08-2016 (ΦΕΚ 145/Α΄/05-08-2016) «Ανάληψη υποχρεώσεων από τους διατάκτες».
13. Την με αριθμ. πρωτ. 2/100018/0026/30-12-2016 (ΑΔΑ ΨΒΞΒΗ-ΔΤΗ) ερμηνευτική εγκύκλιο του Π.Δ. 80/05-08-2016.
14. Τον ψηφισθέντα προϋπολογισμό της ΠΙΝ έτους 2021
15. Το γεγονός ότι οι Περιφερειακές Ενότητες εγγράφουν σε ξεχωριστές πιστώσεις (κατά ειδικό φορέα και ΚΑΕ) στον εγκεκριμένο προϋπολογισμό της Περιφέρειας, τις όμοιες ή ομοειδής δαπάνες που τις αφορούν (άρθρο 377 του Ν. 4412/2016).
16. Την αναγκαιότητα ψηφιοποίησης 110 σχεδίων μεγάλου μεγέθους και 1020 σελίδων Α4 που αφορούν τα κέντρα υγείας του Νομού για τον Αντιπεριφερειάρχη Υποδομών και Τεχνικών Έργων κ. Ορφανουδάκη Εμμανουήλ.

ΕΙΣΗΓΟΥΜΑΣΤΕ

Την έγκριση εξειδίκευσης πίστωσης ποσού 220 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. για παροχή υπηρεσίας σχετικά με ψηφιοποίηση 110 σχεδίων μεγάλου μεγέθους και 1020 σελίδων Α4 που αφορούν τα κέντρα υγείας του Νομού και η οποία βαρύνει τις πιστώσεις του Προϋπολογισμού της Περιφερειακής Ενότητας Κέρκυρας οικονομικού έτους 2021 του Φορέα 01073 με Κ.Α.Ε. 0899.00.001.

Υπάρχουν οι αναγκαίες πιστώσεις στον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2021 σύμφωνα με την υπ. αρ. 21/2021 βεβαίωση Δ/σης Οικονομικού Περιφέρειας Ιονίων Νήσων (Φ 01073, ΚΑΕ 0899.00.001).

Η ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ Π.Ε. ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΑΜΑΛΙΑ – ΕΛΕΝΗ ΑΝΔΡΙΩΤΗ

2^η Εισήγηση

Έχοντας υπόψη:

17. Τις διατάξεις του Ν.2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α΄) «Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του κράτους και άλλες διατάξεις».
18. Το Ν.3871/2010 (ΦΕΚ 141 Α΄) «Δημοσιονομική Διαχείριση και Ευθύνη».
19. Το Ν.3861/2010 (ΦΕΚ 112 Α΄) «Ενίσχυση της διαφάνειας με την υποχρεωτική ανάρτηση νόμων και πράξεων των κυβερνητικών, διοικητικών και αυτοδιοικητικών οργάνων στο διαδίκτυο - Πρόγραμμα Διαύγεια - και άλλες διατάξεις».
20. Το Ν.3845/2010 (ΦΕΚ 65 Α΄), «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα Κράτη - Μέλη της Ζώνης του ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο».
21. Το Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87 Α΄) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» και ειδικότερα το άρθρο 176 αυτού όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
22. Το Ν. 4071/2012 (ΦΕΚ 85Α΄) «Ρυθμίσεις για την τοπική ανάπτυξη, την αυτοδιοίκηση και την αποκεντρωμένη διοίκηση Ενσωμάτωση Οδηγίας 2009/50/ΕΚ.
23. Τις διατάξεις του Π.Δ. 147/2010 (Φ.Ε.Κ. 240 Β΄) «Οργανισμός της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων» όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει (ΦΕΚ 4402/Β΄/30-12-2016)
24. Το άρθρο 60 του Ν. 4257/2014 (ΦΕΚ 93/Α΄/14-04-2014) «Επείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών»
25. Το Ν.4412/2016 (ΦΕΚ Α/147/08-08-2016) «Δημόσιες Συμβάσεις Έργων, Προμηθειών & Υπηρεσιών» (προσαρμογή στις Οδηγίες 2017/24 ΕΕ και 2014/25 ΕΕ).
26. Το άρθρο 22 (Τροποποιήσεις του Ν. 4412/2016) του Ν. 4441/2016 (ΦΕΚ 227/Α΄/6-12-2016) «Απλοποίηση διαδικασιών σύστασης επιχειρήσεων, άρση κανονιστικών εμποδίων στον ανταγωνισμό και λοιπές διατάξεις»
27. Τις διατάξεις του Ν. 4013/2011 (ΦΕΚ/204/Α/15-09-2011) περί σύστασης ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων και Κεντρικού Ηλεκτρονικού Μητρώου Δημοσίων Συμβάσεων.
28. Τις διατάξεις του Π.Δ.80/05-08-2016 (ΦΕΚ 145/Α΄/05-08-2016) «Ανάληψη υποχρεώσεων από τους διατάκτες».
29. Την με αριθμ. πρωτ. 2/100018/0026/30-12-2016 (ΑΔΑ ΨΒΞΒΗ-ΔΤΗ) ερμηνευτική εγκύκλιο του Π.Δ. 80/05-08-2016.
30. Τον ψηφισθέντα προϋπολογισμό της ΠΙΝ έτους 2021
31. Την υπ. αριθμ. Α639/2020 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Κέρκυρας – 2^ο Τμήμα τριμελές προκειμένου στις 21 Απριλίου 2021 ημέρα Τετάρτη και ώρα 12:00 π.μ να συζητηθεί η με αρ. καταχώρισης ΑΓ 338/07-12-2017 αγωγή που άσκησαν οι Σοφία Ρίζου χήρα Θωμά Κασίμη και ο Χρήστος –Μάριος Κασίμης κατά της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων
32. Την αναγκαιότητα ορισμού της δικηγόρου Κέρκυρας κα. Σαμοΐλη Μαγδαληνή του Φωτίου και της Αλεξάνδρας (ΑΜ Δ.Σ.Κ. 529) προκειμένου να εκπροσωπήσει και προασπίσει τα συμφέροντα της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων σχετικά με αγωγή που άσκησαν οι Σοφία Ρίζου χήρα Θωμά Κασίμη και ο Χρήστος–Μάριος Κασίμης κατά της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Κέρκυρας – 2^ο Τμήμα Τριμελές στις 21 Απριλίου 2021 ημέρα Τετάρτη και ώρα 12:00 π.μ.
33. Το γεγονός ότι η Νομική Υπηρεσία της Π.Ε. Κέρκυρας δεν είναι στελεχωμένη.

ΕΙΣΗΓΟΥΜΑΣΤΕ

Την εξειδίκευση πίστωσης και την κατ' εξαίρεση ανάθεση στην δικηγόρο Κέρκυρας κα. Σαμοΐλη Μαγδαληνή του Φωτίου και της Αλεξάνδρας με ΑΜ Δ.Σ.Κ. 529 (Ι. Χρόνη 33, ΑΦΜ 159602094, ΔΟΥ Κέρκυρας, 6989508447) δικαστικού χειρισμού υπόθεσης η οποία έχει ιδιαίτερη σημασία για τα συμφέροντα της Περιφέρειας και απαιτεί εξειδικευμένη γνώση ή εμπειρία όπως παρασεί:

- κατά την δικάσιμο της 21^{ης} Απριλίου 2021 ημέρα Τετάρτη και ώρα 12:00 π.μ. καθώς και σε κάθε μετ' αναβολής δικάσιμο ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Κέρκυρας – 2^ο Τμήμα τριμελές προκειμένου να διασφαλίσει την προάσπιση των συμφερόντων της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων κατά την εκδίκαση της με αρ ΑΓ 338/07-12-2017 αγωγής που άσκησαν οι Σοφία Ρίζου χήρα Θωμά Κασίμη και ο Χρήστος – Μάριος Κασίμης κατά της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων. Η αμοιβή ορίζεται στο ποσό των 800 ευρώ άνευ Φ.Π.Α.(για το τρέχον έτος εξαιρείται η ανωτέρω από την επιβολή Φ.Π.Α.) και θα βαρύνει τις πιστώσεις του Προϋπολογισμού της Περιφερειακής Ενότητας Κέρκυρας οικονομικού έτους 2021 του Φορέα 01073 με Κ.Α.Ε. 0871.00.001.

Υπάρχουν οι αναγκαίες πιστώσεις στον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2021 σύμφωνα με την υπ. αρ. 23/2021 βεβαίωση Δ/σης Οικονομικού Περιφέρειας Ιονίων Νήσων (Φ 01073, ΚΑΕ 0871.00.001).

Οι δαπάνες είναι νόμιμες διότι στην ΠΕ Κέρκυρας δεν έχει προσληφθεί δικηγόρος με πάγια αντιμισθία και πρέπει να γίνει ορισμός δικηγόρου προκειμένου να προασπίσει τα συμφέροντα της Π.Ι.Ν.

Για λόγους απόστασης εξαιτίας της νησιωτικότητας και του κόστους μετακίνησης δεν είναι εφικτό, οι δικηγόροι με αντιμισθία της Π.Ε. Λευκάδας και Π.Ε. Κεφαλληνίας & Ιθάκης, να εκπροσωπήσουν την Π.Ε. Κέρκυρας.

ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ

Η υπ. αρ. Α 639/2020 απόφαση
Διοικητικού Πρωτοδικείου Κέρκυρας

Η ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ Π.Ε. ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΑΜΑΛΙΑ – ΕΛΕΝΗ ΑΝΔΡΙΩΤΗ

Απόφαση υπ' αριθμ. Α639 /2020

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΤΜΗΜΑ 2^ο – ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 20 Νοεμβρίου 2019, με δικαστές τους: Γεώργιο Ζουρνατζίδη, Πρόεδρο Πρωτοδικών ΔΔ, Βασιλική Στάικου και Χρήστο Μακρή (Εισηγητή), Πρωτοδίκες ΔΔ, και γραμματέα τη Σπυριδούλα-Δημητρούλα Μικάλεφ, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την αγωγή με αριθμό καταχώρισης ΑΓ338/07-12-2017,

των: 1) Σοφίας Ρίζου του Αλεξάνδρου, χήρας Θωμά Κασίμη, κατοίκου Στρογγυλής Κέρκυρας, η οποία παραστάθηκε μαζί με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Γεώργιο Λάμπρου και 2) Χρήστου-Μάριου Κασίμη του Θωμά και της Σοφίας, κατοίκου Στρογγυλής Κέρκυρας, ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του Γεώργιου Λάμπρου,

κατά των: 1) Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την επωνυμία «ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ», που εδρεύει στην Κέρκυρα, εκπροσωπείται νόμιμα από την Περιφερειάρχη Ιονίων Νήσων και παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του Μαγδαλήνης Σαμοΐλη και 2) Ελληνικού Δημοσίου που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών και παραστάθηκε δια της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Ευγενίας Τσιλιμπάρη.

Κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Μετά τη συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με την κρινόμενη αγωγή, όπως το αίτημα αυτής μετατράπηκε από έντοκο καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό με το από τις 18-11-2019 νομίμως κατατεθέν υπόμνημα των εναγόντων καθώς και με προφορική δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου τους στο ακροατήριο (βλ. τα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου κατά την παρούσα δικάσιμο), ζητείται να αναγνωρισθεί η υποχρέωση των εναγόμενων νομικών προσώπων να καταβάλουν, εις ολόκληρον έκαστο εξ αυτών, με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, στην ενάγουσα το ποσό των 200.000,00 ευρώ και στον ενάγοντα το ποσό των 250.000,00 ευρώ, κατά τα άρθρα 105-106 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα [που μεταγλωττίστηκε στη δημοτική με το πδ 456/1984 (Α' 164)] και 932 του Αστικού Κώδικα (που μεταγλωττίστηκε

στη δημοτική με το πδ 456/1984), ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ψυχικής οδύνης που υπέστησαν λόγω θανάτου του Θωμά Κασίμη του Χρήστου και της Αδαμαντίνης, συζύγου εν ζωή της ενάγουσας και πατέρα του ενάγοντα, σε τροχαίο δυστύχημα που συνέβη στις 21-06-2015, «στην επαρχιακή οδό Κέρκυρας-Λευκίμμης στα Μοραΐτικα» (βλ. τη 2^η σελίδα της κρινόμενης αγωγής), οφειλομένου, κατά τους ισχυρισμούς τους, σε παράνομες παραλείψεις οργάνων των εναγόμενων. Η κρινόμενη προσφυγή, με το ως άνω περιεχόμενο, αρμοδίως εισάγεται προς εκδίκαση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, πρέπει όμως να εξετασθεί περαιτέρω ως προς τη συνδρομή των όρων της παραδεκτής άσκησης της.

2. Επειδή, η κρινόμενη αγωγή ασκήθηκε στις 07-12-2017 στο όνομα της ενάγουσας για τον εαυτό της ατομικά καθώς και για λογαριασμό του ανήλικου τότε ενάγοντα, δεδομένου ότι η ενάγουσα ασκούσε τότε μόνη της τη γονική μέριμνα αυτού και ήταν νόμιμη εκπρόσωπός του. Πλην, όμως, όπως προκύπτει από το υπ' αριθμ. πρωτ. 75214/23-10-2014 πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης που εξέδωσε ο Δήμαρχος του Δήμου Κέρκυρας, ο ενάγων γεννήθηκε στις 21-12-2000 και άρα κατά τον χρόνο της συζήτησης της κρινόμενης αγωγής κατά την παρούσα δικάσιμο είχε ήδη ενηλικιωθεί. Ως εκ τούτου, νομίμως παρίσταται ο ενάγων ατομικά πλέον στην παρούσα δίκη και μετέχει αυτής ως έχων πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα και κατ' επέκταση δικανική ικανότητα, κατά το άρθρο 24 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ΚΔΔ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (Α' 97).

3. Επειδή, στο άρθρο 45 παρ. 1 του ΚΔΔ ορίζεται ότι: «1. Το δικόγραφο, εκτός από τα στοιχεία που απαιτούν ειδικότερες διατάξεις, πρέπει να προσδιορίζει σαφώς το είδος και το αντικείμενό του [...]», στο άρθρο 46 του ίδιου Κώδικα ότι: «Δικόγραφο που δεν περιέχει τα προβλεπόμενα από τις παρ. 1 και 5 του προηγούμενου άρθρου στοιχεία είναι άκυρο, εκτός αν αυτά προκύπτουν από την εκτίμηση του όλου περιεχομένου του. [...]» και στο δε άρθρο 73 παρ. 1 ότι: «1. Το δικόγραφο της αγωγής, εκτός από τα στοιχεία που προβλέπει το άρθρο 45, πρέπει να περιέχει και : α) καθορισμό της έννομης σχέσης από την οποία απορρέει η αξίωση, β) σαφή έκθεση των πραγματικών περιστατικών, καθώς και τους λόγους που θεμελιώνουν κατά νόμο την αξίωση και γ) σαφώς καθορισμένο αίτημα.». Ακόμη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 35 του ίδιου Κώδικα: «Το Δικαστήριο ελέγχει και αυτεπαγγέλτως τη συνδρομή των διαδικαστικών προϋποθέσεων».

4. Επειδή, ακόμη, στο άρθρο 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα (ΕισΝΑΚ) ορίζεται ότι: «Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης, που

υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος [...]», στο δε άρθρο 106 ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις των δύο προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται και για την ευθύνη των δήμων, των κοινοτήτων ή των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου από πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων που βρίσκονται στην υπηρεσία τους». Επίσης, στο άρθρο 932 του Αστικού Κώδικα (ΑΚ) ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του. Σε περίπτωση θανάτωσης προσώπου η χρηματική αυτή ικανοποίηση μπορεί να επιδικαστεί στην οικογένεια του θύματος λόγω ψυχικής οδύνης.».

5. Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι για να στοιχειοθετηθεί ευθύνη του Δημοσίου ή των ΝΠΔΔ προς αποζημίωση, απαιτείται να συντρέχουν σωρευτικώς οι εξής προϋποθέσεις: α) παράνομη πράξη ή παράλειψη ή υλική ενέργεια ή παράλειψη υλικής ενέργειας οργάνων του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ΝΠΔΔ), κατά την άσκηση της ανατεθειμένης σ' αυτά δημόσιας εξουσίας, β) επέλευση ζημίας και γ) αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της παράνομης πράξης ή παράλειψης ή υλικής ενέργειας ή παράλειψης υλικής ενέργειας και της επελευθούσας ζημίας (βλ. ΣτΕ 756/2019 7μ., 322/2009 7μ., 1185/2013), χωρίς να απαιτείται και η διαπίστωση πταίσματος του οργάνου (βλ. ΣτΕ 756/2019 7μ., 1413/2006 7μ., 877/2013 7μ., 1185, 1398/2013). Ειδικότερα, για να ευθύνεται το Δημόσιο ή το ΝΠΔΔ σε αποζημίωση, πρέπει η ζημία να προήλθε, μεταξύ άλλων, από παράνομη υλική ενέργεια ή παράλειψη οφειλόμενης υλικής ενέργειας οργάνου ευρισκόμενου στην υπηρεσία τους (πρβλ. ΣτΕ 2816/2015, 1219/2012), αν δε η ζημία προήλθε από παράνομες πράξεις ή παραλείψεις οργάνου ΝΠΔΔ, τότε υπόχρεο προς αποζημίωση είναι το τελευταίο αυτό νομικό πρόσωπο και όχι το Ελληνικό Δημόσιο. Περαιτέρω, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 105-106 του ΕισΝΑΚ, ευθύνη του Δημοσίου ή των ΝΠΔΔ προς αποζημίωση γεννάται από την έκδοση μη νόμιμης εκτελεστής διοικητικής πράξης, από τη μη νόμιμη παράλειψη έκδοσης τέτοιας πράξης, καθώς και από μη νόμιμες υλικές ενέργειες των οργάνων του ή από παραλείψεις οφειλόμενων νόμιμων υλικών ενεργειών, εφόσον αυτές απορρέουν από την οργάνωση και λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών (βλ. ΣτΕ 15/2018, 3292/2017, 3539/2015), δεν συνάπτονται με την ιδιωτική διαχείριση της περιουσίας τους, ούτε οφείλονται σε προσωπικό πταίσμα του οργάνου που ενήργησε εκτός του κύκλου των υπηρεσιακών του καθηκόντων (βλ. ΑΕΔ 3/2004, 5/1995, ΣτΕ Ολ. 1500/2014, ΣτΕ 484/2018, 3292/2017). Εξάλλου, παράνομες είναι οι πράξεις ή παραλείψεις (βλ. ΣτΕ 2423/2017, 1038/2006), είτε γιατί με αυτές παραβιάστηκε συγκεκριμένη διάταξη νόμου που προστατεύει ορισμένο

ατομικό δικαίωμα ή συμφέρον (βλ. ΣτΕ 2423/2017, 1607/2016 7μ., 3587/1997, ΔΕΦΑΘ 2124/2016), είτε γιατί παραλείφθηκαν τα, από την κείμενη εν γένει νομοθεσία και κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και τις αρχές της καλής πίστης, προσιδιάζοντα στη συγκεκριμένη υπηρεσία ιδιαίτερα καθήκοντα και υποχρεώσεις (βλ. ΣτΕ 76, 484/2018, 1414, 2838/2017, 1055/2016, 3539/2015, 1190/2014, 4133/2011 7μ.). Ο κατά τα ανωτέρω παράνομος χαρακτήρας της ζημιογόνου πράξης, παράλειψης ή υλικής ενέργειας αρκεί για να στοιχειοθετηθεί η ευθύνη του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ, χωρίς να απαιτείται και η διαπίστωση πταίσματος του οργάνου του (βλ. ΣτΕ 1413/2008 7μ.). Όπως ήδη αναφέρθηκε, απαραίτητη, πάντως, προϋπόθεση για την επιδίκαση αποζημίωσης είναι, μεταξύ άλλων, η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της παράνομης πράξης ή παράλειψης ή υλικής ενεργείας ή παράλειψης υλικής ενέργειας του δημοσίου οργάνου και της επελευθέρωσης ζημίας (βλ. ΣτΕ 484/2018, 596/2017, 710/2016). Αιτιώδης δε σύνδεσμος υπάρχει, όταν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας βάσει και των ειδικών συνθηκών της κάθε περίπτωσης, η πράξη ή η παράλειψη είναι επαρκώς ικανή (πρόσφορη) και μπορεί αντικειμενικά κατά τη συνήθη και κανονική πορεία των πραγμάτων και χωρίς τη μεσολάβηση άλλου περιστατικού να επιφέρει τη ζημία και να την επέφερε στη συγκεκριμένη περίπτωση (βλ. ΣτΕ 4741/2014 Ολομ., ΣτΕ 756/2019 7μ., 76, 484/2018, 1199/2017 7μ., 596, 1414/2017, 322/2009 7μ., πρβλ. και ΑΠ 425/2006). Μάλιστα, δεν αποκλείεται καταρχήν η ύπαρξη του αιτιώδους συνδέσμου από το γεγονός ότι στο ζημιογόνο αποτέλεσμα συνετέλεσε και συνυπαιτιότητα του ζημιωθέντος, εφόσον δεν διακόπτεται ο αιτιώδης σύνδεσμος (βλ. ΣτΕ 756/2019 7μ., 473, 3124/2011, 4100/2012, 877/2013 7μ., 1398/2013 κ.ά., πρβλ. ΑΠ 1653/2001, 53/2006). Πάντως, η επίκληση και η απόδειξη συγκεκριμένης ζημίας εκ μέρους του διοικουμένου αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου να του επιδικασθεί αποζημίωση (βλ. ΣτΕ 3012/2010, 1988/2008, 3773/2006). Περαιτέρω, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο της ουσίας μπορεί, κατά το άρθρο 932 του ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται αναλόγως όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 105-106 του ΕισΝΑΚ (βλ. ΣτΕ 1810/2013, 2100/2006, 1222/2002), να επιδικάσει εύλογη, κατά την κρίση του, χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης σε περίπτωση θανάτωσης προσώπου, δηλαδή χρηματική ικανοποίηση ανάλογη με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης (βλ. ΣτΕ 3292/2017, 2188, 3539/2015, 2202/2014, 1782/2013). Ειδικότερα, από τη διάταξη του άρθρου 932 ΑΚ προκύπτει ότι παρέχεται στο δικαστήριο της ουσίας η ευχέρεια, αφού εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά που θέτουν υπόψη του οι διάδικοι (βαθμό πταίσματος του υπόχρεου, είδος προσβολής, περιουσιακή και κοινωνική κατάσταση των μερών κ.λπ.) και με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής, να

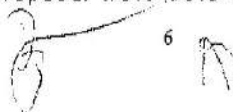

επιδικάσει χρηματική ικανοποίηση και να καθορίσει το εύλογο ποσό αυτής, αν κρίνει ότι επήλθε στον αδικηθέντα ηθική βλάβη ή ψυχική οδύνη στην οικογένεια του θύματος σε περίπτωση θανάτωσης (βλ. ΣτΕ 261/2018, 438/2018, 596/2017 κ.ά.). Περαιτέρω δε, κατά τη θέσπιση της ως άνω διάταξης του άρθρου 932 του ΑΚ ο νομοθέτης έλαβε υπόψη την συνταγματική αρχή της αναλογικότητας, εξειδικεύοντάς την σε ό,τι αφορά το ζήτημα του ύψους της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης. Ειδικότερα, η χρηματική ικανοποίηση πρέπει να είναι εύλογη και, επομένως, το δικαστήριο της ουσίας δεν πρέπει ούτε να υποβαθμίζει την απαξία της παράνομης πράξης ή παράλειψης επιδικάζοντας υπερβολικά χαμηλό ποσό, ούτε να καταλήγει, με ακραίες εκτιμήσεις, στον υπέρμετρο πλουτισμό του ζημιωθέντος, διότι τούτο υπερακοντίζει τον σκοπό του νομοθέτη που απέβλεψε στην αποκατάσταση της κοινωνικής ειρήνης που διαταράχθηκε από την παράνομη πράξη ή παράλειψη (βλ. ΣτΕ 868/2011, ΔΕφΘες 970/2020).

6. Επειδή, από τη διάταξη του άρθρου 932 του ΑΚ σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 105-106 του ΕισΝΑΚ προκύπτει ότι στην αγωγή με την οποία ζητείται η επιδίκαση εις βάρος του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης, αρκεί για το ορισμένο του δικογράφου της να αναφέρεται το είδος της προσβολής, η παράνομη πράξη ή παράλειψη που την προκάλεσε και ο αιτιώδης συνδυασμός της με αυτή. Ειδικότερος προσδιορισμός ως προς τις συμπαρομαρτούσες συνθήκες, δηλαδή τα περιστατικά που λαμβάνονται υπόψη για να καθορισθεί το εύλογο ποσό της χρηματικής ικανοποίησης, όπως είναι η περιουσιακή κατάσταση των διαδίκων, η κοινωνική τους θέση, οι προσωπικές σχέσεις των διαδίκων κ.λπ., δεν απαιτείται για το ορισμένο της αγωγής. Δηλαδή οι άνω συμπαρομαρτούσες συνθήκες δεν αποτελούν ίδια και αυτοτελή στοιχεία ώστε η παράθεσή τους να είναι απαραίτητη για την πληρότητα και το ορισμένο της αγωγής, ούτε περί αυτών διατάσσεται απόδειξη, αλλά τα δικαστήρια αποφαινόνται γι' αυτά κατά κρίση ελεύθερη (πρβλ. ΑΠ 543/2009, 1445/2003, ΕφΑθ 6982/2007).

7. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, με το δικόγραφο της κρινόμενης αγωγής προβάλλεται ότι: «Την 21^η-06-2015 και ώρα 15:50', ο Θωμάς Κασίμης του Χρήστου και της Αδαμαντίνης, ετών 60, σύζυγος της πρώτης και πατέρας του δεύτερου εξ ημών, κάτοικος Στρογγυλής Κέρκυρας, οδηγώντας το υπ' αριθμ. ΕΤΒ-0304 δίκυκλο και κινούμενος επί της Εθνικής Οδού Κέρκυρας-Λευκίμμης με κατεύθυνση από Μοραϊτικά προς Κέρκυρα, εξετράπη της πορείας του λόγω φθοράς του οδοστρώματος και ειδικότερα λόγω της ύπαρξης μεγάλης λακκούβας επ' αυτού, με αποτέλεσμα να προσκρούσει με σφοδρότητα σε προστατευτικό κολωνάκι του πεζοδρομίου, να υποστεί θλαστικές κακώσεις δεξιού κάτω άκρου, θώρακος, ολιγαιμική καταπληξία και να απολέσει βιαίως τη ζωή του. Να σημειωθεί

ότι η ύπαρξη φθορών και καθιζήσεων του οδοστρώματος στο συγκεκριμένο σημείο της Επαρχιακής Οδού Κέρκυρας-Λευκίμμης στα Μοραΐτικα είχε επισημανθεί προς τη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της πρώτης των εναγομένων, όπως προκύπτει από έγγραφα τόσο του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων, όσο και της Δημοτικής Κοινότητας Μοραΐτικων του Δήμου Κέρκυρας, αφού τα περιστατικά ανατροπής κυρίως δικύκλων και τραυματισμών των οδηγών τους ήταν σχεδόν καθημερινό φαινόμενο, χαρακτηρίζοντας το ως άνω σημείο ως "παγίδα θανάτου". Παρά τις επισημάνσεις όμως των αρμοδίων φορέων για την επικινδυνότητα του οδοστρώματος στο συγκεκριμένο σημείο και τις σαφείς αναφορές σε τραυματισμούς οδηγών δικύκλων, η πρώτη των εναγομένων ουδέν έπραξε, καίτοι όφειλε, ως κατά νόμο αρμόδια για τη συντήρηση του οδοστρώματος του επαρχιακού δικτύου. Τούτο δε το έπραξε μετά το υπό κρίση τραγικό συμβάν και το θάνατο του συζύγου της πρώτης και πατέρα του δεύτερου εξ ημών και ειδικότερα την 28^η-07-2015, οπότε και απέστειλε ειδικό συνεργείο, το οποίο έριξε πίσσα και προέβη σε ίσιωμα του σημείου ώστε να αποκατασταθεί η ανωμαλία του οδοστρώματος. [...] Η κατά τα ανωτέρω κακή κατάσταση του οδοστρώματος οφείλεται αποκλειστικά στην αμέλεια και παράλειψη των αντιδίκων αρμοδίων δημόσιων φορέων Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δηλαδή της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων να συντηρήσουν εγκαίρως και καταλλήλως το οδόστρωμα της ανωτέρω Εθνικής Οδού και να το επισκευάσουν καταλλήλως προκειμένου να μην υπάρχουν σε αυτό καθιζήσεις και λακκούβες επικίνδυνες για τους οδηγούς. [...] Για εμάς τους ενάγοντες ο άδικος χαμός του συζύγου της πρώτης και πατέρα του δεύτερου ήταν και είναι μέχρι σήμερα ένα αβάσταχτο πλήγμα το οποίο όσα χρόνια και να περάσουν δεν θα μπορέσουμε να ξεπεράσουμε. Η μεν πρώτη εξ ημών απώλεσα πρόωρα τον σύζυγό μου, τον σύντροφο της ζωής μου, το συναισθηματικό και οικονομικό μου στήριγμα και απέμεινα μόνη μου στην κρίσιμη ηλικία των 48 ετών, έχοντας το βάρος και την ευθύνη να μεγαλώσω μόνη μου πλέον το ανήλικο τέκνο μας που τότε ήταν ηλικίας 15 ετών. Ο δε δεύτερος εξ ημών, νομίμως εκπροσωπούμενος, διανύοντας τη δύσκολη και ταραχώδη περίοδο της εφηβείας στην ηλικία των 15 ετών, απώλεσα τον σημαντικότερο άνθρωπο της ζωής μου, το πρότυπό μου, τον μέντορά μου, τον άνθρωπο που με καθοδηγούσε και με συμβούλευε και στον οποίο προσέτρεχα καθημερινά προκειμένου να με προστατεύσει και να μου δείχνει τον δρόμο της ζωής μου. Να σημειωθεί στο σημείο αυτό η δυσκολία να αντιμετωπίσω τον πρόωρο και συνάμα άδικο χαμό του πατέρα μου είναι ακόμη δυσκολότερη σε εμέ δεδομένου ότι πάσχω από διάχυτη αναπτυξιακή διαταραχή-σύνδρομο Asperger. Το ψυχικό άλγος και το συναισθηματικό σοκ που δοκίμασα όταν μου ανακοινώθηκε ο βίαιος θάνατος του πατέρα μου θα με κατατρέχει για το υπόλοιπο του βίου μου. Η δε απουσία του από την καθημερινότητά μου δεν θα μπορέσει ποτέ ούτε να καλυφθεί ούτε να αντικατασταθεί με

κάτι άλλο όσα χρόνια και αν περάσουν. Ο ψυχικός μου κόσμος διαταράχθηκε ανεπανόρθωτα, κλείστηκα στον εαυτό μου, έπαψα να κάνω παρέα με τους φίλους μου, ενώ υπέστη καθίζηση και η επίδοσή μου στο σχολείο και οι εν γένει δραστηριότητες της ζωής μου. Τέλος, χάθηκε για την οικογένειά μου το οικονομικό μας στήριγμα με αποτέλεσμα να περιορίσουμε τις δαπάνες μας στα βασικά, ενώ τίθεται εν αμφιβόλω η δυνατότητά μου να σπουδάσω. Αποκλειστικά λόγω της παράλειψης των αντιδίκων κρατικών φορέων να συντηρήσουν ως όφειλαν το οδόστρωμα της Εθνικής Οδού Κέρκυρας-Λευκίμμης δημιουργήθηκε η ανωμαλία σε αυτό και η λακκούβα, που είχαν ως αποτέλεσμα να απολέσει τον έλεγχο του δικύκλου που οδηγούσε την 21-06-2016 ο Θωμάς Κασίμης, σύζυγος της πρώτης και πατέρας του δεύτερου, να επιπέσει με σφοδρότητα στο προστατευτικό κολωνάκι του πεζοδρομίου και να βρει τραγικό θάνατο και μάλιστα μέρα μεσημέρι. Ο θάνατος του ανθρώπου μας, που τον αγαπούσαμε και μας λείπει τόσο πολύ στην καθημερινή μας ζωή και η απουσία του οποίου δεν θα καλυφθεί ποτέ βρίσκεται σε άμεση αιτιώδη συνάφεια με την ως άνω παράλειψη των αρμοδίων οργάνων της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων να πράξουν όσα όφειλαν για τη διατήρηση της ανωτέρω Εθνικής Οδού ασφαλούς και κατάλληλης για τη διέλευση των πολιτών, αποτέλεσμα της οποίας παράλειψης ήταν η δημιουργία ανωμαλίας στο οδόστρωμα και της λακκούβας που προκάλεσαν το εν λόγω τραγικό ατύχημα. [...]».

8. Επειδή, εξάλλου, η εναγόμενη Περιφέρεια προβάλλει παραδεκτώως με το νομίμως κατατεθέν στις 19-11-2019 υπόμνημά της ένσταση αοριστίας της κρινόμενης αγωγής. Δεδομένου, όμως, του ότι στο δικόγραφο της κρινόμενης αγωγής προσδιορίζεται η έννομη σχέση από την οποία απορρέουν οι αξιώσεις των εναγόντων, εκτίθενται σαφώς τα πραγματικά περιστατικά, μνημονεύονται οι παραλείψεις των διοικητικών οργάνων των εναγομένων νομικών προσώπων, στις οποίες αποδίδεται παρανομία και η πρόκληση του θανάτου του ως άνω οδηγού, και το αίτημα αυτής είναι σαφώς και επαρκώς καθορισμένο, ενώ μάλιστα γίνεται ειδική μνεία και συγκεκριμένων περιστάσεων σχετικά με τις συνθήκες του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος καθώς και με τις συνέπειες που είχε ο ξαφνικός θάνατος του Θωμά Κασίμη του Χρήστου στους ενάγοντες, η αγωγή αυτή περιέχει όλα τα απαραίτητα κατά το άρθρο 73 του ΚΔΔ στοιχεία (βλ. ΣτΕ 3141/2011, 8/2010, 3752/2003), απορριπτόμενου του σχετικού ισχυρισμού της εναγόμενης Περιφέρειας ως αβασίμου. Εξάλλου, οι ειδικότερες συνθήκες του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος, όπως λ.χ. εάν ο θανών φορούσε κατά το χρόνο αυτού προστατευτικό κράνος, εάν ήταν κάτοχος άδειας ικανότητας οδήγησης, εάν οδηγούσε ή όχι υπό την επήρεια οινοπνεύματος καθώς και η ακριβής ταχύτητα που κινούνταν το ένδικο δίκυκλο, δεν αποτελούν στοιχεία του ορισμένου της αγωγής, αλλά στοιχεία που συνεκτιμώνται από το Δικαστήριο στην κρίση του περί

θεμελίωσης αστικής ευθύνης των εναγομένων και περί συνδρομής τυχόν συντρέχοντος πταίσματος, κατ' άρθρο 300 του ΑΚ, ενώ άλλωστε, τα ανώτατα επιτρεπόμενα όρια ταχύτητας, αναλόγως του είδους του οχήματος και του οδικού δικτύου, προβλέπονται στο νόμο (βλ. ΔΕφΘες 970/2020) και συγκεκριμένα στη διάταξη του άρθρου 20 του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2696/1999 (Α' 57). Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην 6^η σκέψη της παρούσας απόφασης, για το ορισμένο της κρινόμενης αγωγής δεν απαιτείται να μνημονεύονται στο δικόγραφο της τα περιστατικά που λαμβάνονται υπόψη για να καθορισθεί το εύλογο ποσό της χρηματικής ικανοποίησης, όπως είναι η περιουσιακή κατάσταση των διαδίκων, η κοινωνική τους θέση και οι προσωπικές σχέσεις των διαδίκων.

9. Επειδή, εξάλλου, στην παράγραφο 1 του άρθρου 71 του ΚΔΔ ορίζεται ότι: «1. Αγωγή μπορεί να ασκήσει εκείνος ο οποίος έχει, κατά του Δημοσίου ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, χρηματική αξίωση από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου.» και στο άρθρο 72 του ίδιου Κώδικα με τίτλο «Παθητική νομιμοποίηση» ορίζεται ότι: «Η αγωγή ασκείται κατά του Δημοσίου ή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, που είναι υπόχρεο προς ικανοποίηση της κατά την παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου αξίωσης.». Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, το πρωτοβάθμιο διοικητικό δικαστήριο οφείλει να ερευνήσει αυτεπαγγέλτως την έλλειψη παθητικής νομιμοποίησης του εναγομένου και εφόσον κρίνει ότι η παράνομη πράξη ή παράλειψη, στην οποία θεμελιώνεται το αίτημα της αγωγής, προέρχεται από όργανο νομικού προσώπου διαφορετικού από εκείνο κατά του οποίου στρέφεται ο ενάγων, οφείλει να απορρίψει την αγωγή ως απαράδεκτη (βλ. ΣτΕ 2816/2015, 3282/2011, 3093/2009, ΔΕφΘες 2391/2019). Σε κάθε δε περίπτωση, δεν επιτρέπεται στο δικαστή της αγωγής αποζημίωσης η μεταβολή του δικογράφου της ως προς τον καθ' ου στρέφεται αυτή (βλ. ΣτΕ 2816/2015, ΔΕφΑΘ 2876, 4232, 5221/2017, ΔΕφΧαν 114/2020). Μάλιστα, γίνεται δεκτό ότι η αγωγή ασκείται παραδεκτώς όταν κατά τον χρόνο άσκησης της στρέφεται κατά τους παθητικώς νομιμοποιούμενου προσώπου, ανεξαρτήτως εάν, μετά το χρόνο της άσκησης της, λόγω νομοθετικών μεταβολών αλλάζει το πρόσωπο του παθητικώς νομιμοποιούμενου (βλ. ΔΕφΧαν 114/2020).

10. Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 1 του ν. 3155/1955 «Περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών» (Α' 63) ορίζεται ότι: «Αι οδοί της χώρας διακρίνονται εις α) Εθνικάς, β) Επαρχιακάς και γ) Δημοτικάς ή Κοινοτικάς.». Ακόμη, στο άρθρο 2 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «Εθνικαί οδοί είναι: α) αι κύριαι οδικαί αρτηριαί αι ενούσαι τα σπουδαιότερα αστικά κέντρα μεταξύ των και μετά των μεγαλυτέρων λιμένων ή αερολιμένων ή σιδηρών σταθμών, β) αι κυριώτεραι οδοί αι συνδέουσαι την χώραν μετά των ομόρων Επικρατειών, γ) αι οδοί αι εξυπηρετούσαι τόπους εξαιρετικού τουριστικού ενδιαφέροντος, δ) αι οδοί αι

εξυπηρετούσαι την άμυναν της χώρας. 2. Αι εθνικά οδοί καθορισθήσονται δια Β. Διατάγματος εφ' άπαξ εκδοθησομένου προτάσει του Υπουργού Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων μετά γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων.» στο άρθρο 3 ότι: «1. Επαρχιακά οδοί είναι άπασαι αι οδοί της χώρας, όσαι δεν είναι εθνικά ουδέ δημοτικά ή κοινοτικά. 2. Αι επαρχιακά οδοί καθορισθήσονται δια Β. Διατάγματος εφ' άπαξ δι' έκαστον νομόν εκδοθησομένου, προτάσει του Υπουργού Δημοσίων Έργων, μετά γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων, στηριζομένην εις πρακτικόν Επιτροπής, αποτελουμένης εκ του Νομάρχου, ως Προέδρου, του Προϊσταμένου της οικείας περιφέρειας Δημοσίων Έργων, του Νομομηχανικού και των Δημάρχων ή Προέδρων κοινοτήτων των Πρωτευουσών των Επαρχιών του Νομού. [...]», στο άρθρο 4 ότι: «Δημοτικά και Κοινοτικά οδοί είναι αι οδοί αι εξυπηρετούσαι τας πάσης φύσεως ανάγκας ενός Δήμου ή μιας Κοινότητος εντός των διοικητικών ορίων αυτού.» στο άρθρο 5 ότι: «1. Αι Εθνικά Οδοί κατασκευάζονται, ανακαινίζονται και συντηρούνται υπό του Κράτους δια της Υπηρεσίας των Δημοσίων Έργων [...] 2. Αι Επαρχιακά Οδοί κατασκευάζονται, ανακαινίζονται και συντηρούνται υπό των Ταμείων Οδοποιίας των Νομών. και 3. Αι Δημοτικά και Κοινοτικά Οδοί κατασκευάζονται, ανακαινίζονται και συντηρούνται υπό των οικείων Δήμων και Κοινοτήτων. [...]» και στο άρθρο 6, μεταξύ άλλων, ορίζεται ότι: «1. Το εν εκάστω Νομώ υφιστάμενον Ειδικόν Ταμείον Επαρχιακής Οδοποιίας, μετονομάζεται εφ' εξής εις ταμείον Οδοποιίας, φέρον το όνομα του Νομού και σκοπόν έχον την κατασκευήν, ανακαινίσις, συντήρησις και εκμετάλλευσιν των εν αυτώ κατά το άρθρον 3 Επαρχιακών Οδών. 2. Εις ούς Νομούς δεν υφίσταται Ειδικόν Ταμείον Επαρχιακής Οδοποιίας συνιστάται δυνάμει του παρόντος Ταμείον Οδοποιίας έχον τον ως άνω σκοπόν. [...] 6. Τα Τ.Ο. είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, τελούντα υπό την εποπτείαν και τον έλεγχον του Νομάρχου υπό την ανωτέραν εποπτείαν του Υπουργείου Δημοσίων Έργων [...].»

11. Επειδή, σε εκτέλεση της προαναφερθείσας εξουσιοδοτικής διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3155/1955, εκδόθηκε το βδ 20/1955 «Περί καθορισμού των Εθνικών οδών κατά τας διατάξεις του Νόμου 3155/55 "περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών"» (Α' 222). Στο άρθρο μόνο του ως άνω βδ, μεταξύ άλλων, ορίζεται ότι: «Καθορίζομεν ως εθνικάς οδούς τας κάτωθι αναφερομένας: 73. Παλαιοκαστρίτσα-Κέρκυρα-Γύρος Αχιλλείου. [...]». Κατά τα λοιπά, με το εν λόγω βδ, πέραν της Εθνικής Οδού Παλαιοκαστρίτσας-Κέρκυρας-Γύρου Αχιλλείου, δεν καθορίστηκε καμία άλλη Οδός ως Εθνική στο Νομό Κέρκυρας. Ακόμη, σε εκτέλεση της εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 3 παρ. 2 του ν. 3155/1955 εκδόθηκε το βδ 6/1956 «Περί καθορισμού των επαρχιακών οδών του Νομού Κερκύρας κατά τας διατάξεις του Νόμου 3155/55 περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών.» (Α' 47). Στο άρθρο μόνο του ως άνω βδ καθορίστηκαν τριάντα τρεις (33) οδικές

αρτηρίες του Νομού Κέρκυρας ως Επαρχιακές Οδοί μεταξύ των οποίων και η Οδός «4. Μεσογγή-Κάβος από εθνικής οδού Κερκύρας-Γύρου Αχιλλείου και δια Μπενιτσών, Αργυράδων, Περιβολίου, Ριγγλάδων, Αγίων Θεοδώρων και Μελικίων.».

12. Επειδή, ακόμη, στο άρθρο 1 του νδ 3620/1956 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων "περί διοικητικής αποκεντρώσεως" (Α' 279) ορίζεται ότι: «1. Εν τη έδρα εκάστου νομού συνιστάται δια του παρόντος νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου υπό την επωνυμίαν "νομαρχιακόν ταμείον", φέρον το όνομα του νομού, όπερ τελεί υπό την εποπτείαν του Υπουργού των Εσωτερικών. 2. Σκοποί του νομαρχιακού ταμείου είναι η εν τω νομώ: α) εκτέλεσις και συντήρησις έργων [...] οδοποιίας [...]. Επίσης, στο άρθρο 7 του νδ 3620/1956, μεταξύ άλλων, ορίζεται ότι: «1. Εις το νομαρχιακόν ταμείον συγχωνεύεται δυνάμει του παρόντος το ταμείον οδοποιίας νομού. [...] 3. Όπου εν τω νόμω 3155/1955 "περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών" αναφέρεται ταμείον οδοποιίας νομού νοείται το κατά το άρθρ. 1 του παρόντος ν.δ. νομαρχιακόν ταμείον, [...].».

13. Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 1 του ν. 2218/1994 «1δρυση νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, τροποποίηση διατάξεων για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση και την περιφέρεια και άλλες διατάξεις.» (Α' 90) ορίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι: «Συνιστώνται, ως δεύτερη βαθμίδα οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις (Ν.Α.). Οι Ν.Α. έχουν προορισμό την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της περιφέρειάς τους. [...]». Ακόμη, στο άρθρο 2 του ν. 2218/1994 ορίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι: «1. Οι Ν.Α. είναι αυτοδιοικούμενα κατά τόπο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. 2. Η περιφέρεια κάθε Ν.Α. συμπίπτει με την περιφέρεια του νομού και έδρα της είναι η πρωτεύουσα του νομού. Η ονομασία κάθε Ν.Α. αποτελείται από τις λέξεις "νομαρχιακή αυτοδιοίκηση και το όνομα του αντίστοιχου νομού. [...]». Ακόμη, στο άρθρο 36 του ν. 2218/1994, με τίτλο «Κατάργηση νομαρχιακών και άλλων ταμείων» ορίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι: «1. Τα νομαρχιακά ταμεία [...] καταργούνται αυτοδικαίως, με την έναρξη της λειτουργίας της Ν.Α. [...] 2. Οι Αρμοδιότητες των ταμείων αυτών περιέρχονται μετά την κατάργηση τους, στην αρμόδια κατά τόπο νομαρχιακή αυτοδιοίκηση. [...]».

14. Επειδή, περαιτέρω, στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 2503/1997 (Α' 107) ορίστηκε ότι: «1. Σε καθεμιά από τις Περιφέρειες στις οποίες διαιρείται η χώρα κατά τις διατάξεις του άρθρου 61 του ν 1622/1986 (ΦΕΚ 92 Α) [...], συνιστάται ως ενιαία αποκεντρωμένη μονάδα διοίκησης του κράτους η Περιφέρεια, που οργανώνεται, διοικείται και στελεχώνεται, κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου. [...] Η κάθε Περιφέρεια ως ενιαία αποκεντρωμένη μονάδα διοίκησης έχει τις αρμοδιότητες που ασκούν οι υπηρεσίες της στη συνολική χωρική έκταση της, συμπεριλαμβανομένων και των υπηρεσιών της Περιφέρειας στο νομό ή νομαρχία, καθώς και τις αρμοδιότητες που ανήκουν στο Γενικό Γραμματέα της

Περιφέρειας. [...]». Ακόμη, στο άρθρο 2 του ανωτέρω νόμου ορίζεται ότι: «[...] Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου [...] οι διανομαρχιακές και οι περιφερειακές υπηρεσίες των υπουργείων, καθώς και οι περιφερειακές υπηρεσίες σε επίπεδο νομού ή νομαρχίας καταργούνται αυτοδικαίως και οι αρμοδιότητές τους ασκούνται από τις αντίστοιχες υπηρεσίες της Περιφέρειας που συνιστώνται με τον παρόντα νόμο [...]», ενώ στο άρθρο 5 ότι: «1. Η Περιφέρεια διαρθρώνεται ως εξής: - Γραφείο Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, - Γενική Διεύθυνση Περιφέρειας [...] 3. Η Γενική Διεύθυνση Περιφέρειας συγκροτείται: Α. Από τις Διευθύνσεις: α) [...], ε) Ελέγχου Συντήρησης Έργων [...] Οι ανωτέρω οργανικές μονάδες [...] έχουν τοπική αρμοδιότητα σε ολόκληρη την Περιφέρεια [...]» και, τέλος, στο άρθρο 6 ορίζεται ότι: «1 [...] 5. Η Διεύθυνση Ελέγχου Συντήρησης Έργων είναι αρμόδια για τη συντήρηση τοπικών βελτιώσεων και τη συντήρηση του υφισταμένου οδικού δικτύου, τη μελέτη και εκτέλεση σήμανσης και σηματοδότησης, καθώς και τη συντήρηση του πάσης φύσεως μηχανικού εξοπλισμού. Η Διεύθυνση Ελέγχου Συντήρησης Έργων συγκροτείται από τα παρακάτω τρία (3) Τμήματα: Τμήμα Συντήρησης [...] Οι αρμοδιότητες των Τμημάτων της Διεύθυνσης Ελέγχου Συντήρησης Έργων είναι: α) Τμήμα Συντήρησης: Η μελέτη και η εκτέλεση ή η επίβλεψη εκτέλεσης των εργασιών συντήρησης και βελτίωσης του οδικού δικτύου, αρμοδιότητάς της [...]». Άλλωστε στο άρθρο μόνο του πδ 51/1987 (Α' 26), το οποίο εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 61 του ν. 1622/1986 (Α' 92), ορίστηκε ότι: «Οι περιφέρειες στις οποίες διαιρείται η χώρα για το σχεδιασμό, προγραμματισμό και συντονισμό της περιφερειακής ανάπτυξης καθορίζονται σε δέκα τρεις (13) ως εξής: 1. [...] 6. ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΙΩΝ. Έδρα: Κέρκυρα. Νομοί 4: Κέρκυρας [...] Ζακύνθου.».

15. Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγονται τα εξής: Κατά το άρθρο 1 του ν. 3155/1955 οι οδοί της χώρας διακρίνονται σε Εθνικές, Επαρχιακές και Δημοτικές ή Κοινοτικές. Ακόμη, κατά το άρθρο 2 του ίδιου νόμου Εθνικές Οδοί δεν είναι όλες οι οδικές αρτηρίες που ενώνουν αστικά κέντρα της χώρας με λιμάνια, αεροδρόμια και σιδηροδρομικούς σταθμούς, αλλά μόνον οι κύριες οδικές αρτηρίες που ενώνουν τα σπουδαιότερα αστικά κέντρα της χώρας με τα μεγαλύτερα λιμάνια, αεροδρόμια ή σιδηροδρομικούς σταθμούς της χώρας. Επίσης, Εθνικές Οδοί, κατά τους ορισμούς της παραπάνω διάταξης, είναι οι κυριότερες οδοί που συνδέουν τη χώρα με γειτονικά κράτη καθώς και οι οδοί που εξυπηρετούν τόπους εξαιρετικού τουριστικού ενδιαφέροντος της χώρας ή την άμυνα της χώρας. Εξάλλου, ανεξαρτήτως των παραπάνω ορισμών, κατά τη σαφή διάταξη του άρθρου 2 παρ. 2 του ν. 3155/1955 Εθνικές Οδοί είναι μόνον όσες καθορίστηκαν ως τέτοιες, κατά την κρίση της κανονιστικής Διοίκησης, με το εκδοθέν κατ' εξουσιοδότηση της παραπάνω διάταξης βδ 20/1955. Ειδικότερα, από τις διατάξεις των

άρθρων 2 παρ. 2 και 3 παρ. 2 του ν. 3155/1955 προκύπτει ότι, για τον χαρακτηρισμό μιας οδού ως εθνικής ή επαρχιακής ανιστοίχως, απαιτείται η τήρηση ειδικής διοικητικής διαδικασίας (έκδοση σχετικού διατάγματος, μετά από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού και γνωμοδότηση του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων), κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στη διάταξη αυτή (βλ. ΔΕΦΑΘ 177/2011, ΔΕφΘες 1892/2009). Περαιτέρω, από τη συνδυαστική ερμηνεία των άρθρων 1, 2, 3 και 4 του ν. 3155/1955 προκύπτει ότι όσες Οδοί δεν αναφέρονται ρητώς στο βδ 20/1955 ή σε οποιαδήποτε άλλη σχετική νομοθετική διάταξη περί καθορισμού Εθνικών Οδών και άρα δεν έχουν καθοριστεί κανονιστικώς ως Εθνικές Οδοί, ούτε όμως εξυπηρετούν τις ανάγκες ενός μεμονωμένου Δήμου εντός των ορίων αυτού, είναι Επαρχιακές Οδοί. Επιπλέον, κατά τη ρητή διάταξη του άρθρου 5 του ν. 3155/1955 οι Εθνικές Οδοί κατασκευάζονταν, ανακαινίζονταν και συντηρούνταν με ευθύνη του Ελληνικού Δημοσίου, ενώ οι Επαρχιακές Οδοί κατασκευάζονταν, ανακαινίζονταν και συντηρούνταν αρχικώς, με ευθύνη των Ταμείων Οδοποιίας εκάστου Νομού που προβλέπονταν στο άρθρο 6 του ν. 3155/1955, στη συνέχεια με ευθύνη του Νομαρχιακών Ταμείων εκάστου Νομού που προβλέπονταν στο άρθρο 1 του νδ 3620/1956 και, ακολούθως, με ευθύνη των κατά τόπους αρμόδιων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 36 παρ. 1 και 2 του ν. 2218/1994 (βλ. ΣΤΕ 149/2013, ΔΕφΧαν 236/2017, ΔΕΦΑΘ 1330/2007, 3031/2010, 3633/2012, ΔΕφΘες 1892/2009).

16. Επειδή, άλλωστε, στις παραγράφους 3, 4, 5 και 8 του άρθρου 7 του ν. 3481/2006 «Τροποποιήσεις στη νομοθεσία για το Εθνικό Κτηματολόγιο, την ανάθεση και εκτέλεση συμβάσεων έργων και μελετών και άλλες διατάξεις» (Α' 162/02-08-2006) ορίστηκε ότι: «3. Με αποφάσεις των κατά τόπους αρμόδιων Γενικών Γραμματέων των Περιφερειών της Χώρας, [...] καθορίζονται οι οδοί που ανήκουν στην αρμοδιότητα συντήρησης των υπηρεσιών της οικείας Περιφέρειας και των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Αρμόδιοι προς συντήρηση όλων των υπόλοιπων δημόσιων οδών είναι οι δήμοι και οι κοινότητες, ο καθένας μέσα στα όρια της διοικητικής του περιφέρειας. 4. Για την εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3, ως "συντήρηση" νοείται η αποκατάσταση των βλαβών του οδοστρώματος και των στοιχείων ασφαλείας της οδού (στηθαία, νησίδες ασφαλείας, σήμανση κ.ο.κ.) [...] 5. Οι αρμόδιες για τη συντήρηση των οδών υπηρεσίες υποχρεούνται να ελέγχουν, τουλάχιστον ανά δεκαπενθήμερο, τις οδούς της αρμοδιότητάς τους, για τη διαπίστωση βλαβών του οδοστρώματος και των λοιπών στοιχείων ασφαλείας της οδού και να καταγράφουν τα ευρήματα σε ειδικό βιβλίο, που τηρείται με ευθύνη του Προϊσταμένου τους. [...] 8. Οι διατάξεις του παρόντος δεν επηρεάζουν την κατάταξη και χαρακτηρισμό των οδών και τις συνέπειες που απορρέουν από την κατάταξη, κατά τις ισχύουσες διατάξεις.»

12

17. Επειδή, με τις ανωτέρω διατάξεις του ν. 3481/2006 τροποποιήθηκε το καθιερωθέν με τον ν. 3155/1955 σύστημα καθορισμού συντήρησης του οδικού δικτύου της χώρας, το οποίο, υπό το προγενέστερο καθεστώς, συναρτάτο αποκλειστικώς με τον χαρακτηρισμό εκάστης οδού ως εθνικής, επαρχιακής ή δημοτικής-κοινοτικής και, χωρίς να μεταβληθούν οι περί κατάταξης των οδών διατάξεις, εισήχθη ο κανόνας ότι τα αρμόδια για την συντήρηση των δημόσιων οδών όργανα καθορίζονται με αποφάσεις των Γενικών Γραμματέων των οικείων κρατικών περιφερειών. Προβλέπεται δε ειδικότερα (άρθρο 7 παρ. 3 του ν. 3481/2006) ότι με τις αποφάσεις αυτές, προκειμένου, κατά την εκτίμηση του νομοθέτη, να επιτυγχάνεται η σαφής οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων μεταξύ των περιφερειακών κρατικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και, κατ' επέκταση, η αποτελεσματική συντήρηση των δημόσιων οδών, καταγράφονται λεπτομερώς οι οδοί που ανήκουν στην αρμοδιότητα συντήρησης των υπηρεσιών της οικείας κρατικής Περιφέρειας και των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, ενώ ορίζεται ότι για τη συντήρηση όλων των υπόλοιπων δημόσιων οδών αρμόδιοι είναι οι δήμοι και οι κοινότητες, από την εδαφική περιφέρεια των οποίων οι εν λόγω οδοί διέρχονται και ο καθένας (δήμος ή κοινότητα) εντός των ορίων της εδαφικής περιφέρειάς του (βλ. ΣΤΕ 2599/2011).

18. Επειδή, ακολούθως, δυνάμει της ανωτέρω εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 7 παρ. 3 του ν. 3481/2006 εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 6213/15-06-2007 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ιονίων Νησιών με τίτλο «Απόφαση καθορισμού οδών που ανήκουν στην αρμοδιότητα συντήρησης των Υπηρεσιών Π.Ι.Ν. των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και των ΟΤΑ της Π.Ι.Ν.» (Β' 1872/14-9-2007), με την οποία καθορίστηκαν οι εθνικοί δρόμοι που η συντήρησή τους ανήκει στην αρμοδιότητα των υπηρεσιών της κρατικής Περιφέρειας Ιονίων Νησιών καθώς και τις Εθνικές και Επαρχιακές Οδούς που η συντήρησή τους αποτελούσε αρμοδιότητα των κατά τόπους αρμόδιων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Συγκεκριμένα, στο άρθρο μόνο της ως άνω υπ' αριθμ. 6213/15-06-2007 απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ιονίων Νησιών ορίστηκε ότι: «1. Καθορίζουμε τους εθνικούς δρόμους, που η συντήρησή τους ανήκει στην αρμοδιότητα των υπηρεσιών της Π.Ι.Ν. ως κατωτέρω: α. Εθνική οδός υπ' αριθμ. 24 "Κέρκυρα-Παλαιοκαστρίτσα". β. Εθνική οδός υπ' αριθμ. 25 "Κέρκυρα-Γύρος Αχιλλείου". Οι τυχόν υφιστάμενοι στις ανωτέρω οδούς παράπλευροι οδοί ανήκουν επίσης στην αρμοδιότητα των υπηρεσιών της Π.Ι.Ν. 2. Καθορίζουμε τους εθνικούς και επαρχιακούς δρόμους, που η συντήρησή τους ανήκει στην αρμοδιότητα των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, ως κατωτέρω: [...] ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ: 1. Τριάντα τρεις (33) επαρχιακοί οδοί που προσδιορίζονται στο β.δ/γμα 6/8.2.1956 (ΦΕΚ 47 Α') για τον Ν.

Κέρκυρας, με αύξοντα αριθμό 1 ως 33 [...] 4. Στην έννοια της «συντήρησης των οδών» περιλαμβάνεται ιδίως: α. Η αποκατάσταση φθορών και βλαβών του οδοστρώματος, της οριζόντιας και κατακόρυφης σήμανσης και του ηλεκτροφωτισμού. β. Η συντήρηση και ο καθαρισμός τυχόν φυτεμένων νησιδών και πρτανών. γ. Η συντήρηση του εξοπλισμού ασφαλείας της οδού, όπως τα στηθαία ασφαλείας. δ. Η προσαρμογή στην τελική επιφάνεια του οδοστρώματος τόσο των εσχάρων των φρεατίων υδροσυλλογής όσο και των καπακιών των φρεατίων επίσκεψης των υποκείμενων δικτύων ΟΚΩ. 5. Ο καθορισμός αρμοδιότητας συντήρησης δεν επηρεάζει την κατάταξη και τον χαρακτηρισμό των οδών και τις συνέπειες που απορρέουν από την κατάταξη κατά τις ισχύουσες διατάξεις.».

19. Επειδή, στη συνέχεια, με το άρθρο 6 του ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης-Πρόγραμμα Καλλικράτης» (Α' 87), η ισχύς του οποίου άρχισε από την 01^η-01-2011 σύμφωνα με το άρθρο 286 αυτού, συστήθηκαν οι αποκεντρωμένες διοικήσεις, ως αποκεντρωμένες υπηρεσίες του Κράτους, μεταξύ των οποίων και η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου, η οποία εκτείνεται στα όρια των Περιφερειών Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου, με έδρα την Πάτρα. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 6 του ν. 3852/2010 ορίζεται ότι: «1. Συνιστώνται ως ενιαίες αποκεντρωμένες μονάδες Διοίκησης του κράτους οι εξής Αποκεντρωμένες Διοικήσεις: [...] iv. Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου, η οποία εκτείνεται στα όρια των περιφερειών Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου με έδρα την Πάτρα. [...]». Ακόμη, στο άρθρο 280 του ν. 3852/2010 με τίτλο «Αρμοδιότητες Αποκεντρωμένης Διοίκησης» ορίζεται ότι: «i. Οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις ασκούν τις Αρμοδιότητες των κρατικών Περιφερειών, περιλαμβανομένων και εκείνων των αντίστοιχων συλλογικών οργάνων τους, όπως αυτές καθορίζονταν στον ιδρυτικό τους νόμο 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α), καθώς και στους μεταγενέστερους ειδικούς νόμους και στις σχετικές κανονιστικές διατάξεις, όπως ισχύουν, με εξαίρεση τις Αρμοδιότητες που περιέρχονται με το άρθρο 186 του παρόντος νόμου, στις περιφέρειες» και στην παράγραφο 4 του άρθρου 283 του ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται ότι: «4. Από την έναρξη λειτουργίας των αποκεντρωμένων διοικήσεων καταργούνται οι περιφέρειες που έχουν ιδρυθεί με τον ν. 2503/1997 και υπεισέρχονται αυτοδικαίως από την έναρξη λειτουργίας τους και χωρίς άλλη διατύπωση σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των καταργούμενων περιφερειών συμπεριλαμβανομένων και των διεθνών τους συνεργασιών κατά το λόγο συμμετοχής τους σε αυτές. Οι εκκρεμείς δίκες, συνεχίζονται αυτοδικαίως από τις νέες αποκεντρωμένες διοικήσεις, χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικαστική πράξη συνέχισης για καθεμία από αυτές [...]». Επίσης, στο άρθρο 22 παρ. 1 του πδ 139/2010 «Όργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου»

(Α' 232), το οποίο εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 280 του ν. 3852/2010, ορίζεται ότι: «1. Οι Διευθύνσεις Σχεδιασμού και Ανάπτυξης, Δημοσίων Έργων, Ελέγχου Συντήρησης έργων και Ελέγχου Κατασκευής Έργων που έχουν συσταθεί με το ν. 2503/1997 (Α 107) υπάγονται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής και εξακολουθούν να λειτουργούν μέχρι και την 30ή Ιουνίου 2011.».

20. Επειδή, εξάλλου, με τις διατάξεις του ν. 3852/2010 συστήθηκαν οι περιφέρειες ως αυτοδιοικούμενα κατά τόπο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αποτελούντα το δεύτερο βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης και καταργήθηκαν οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις από την έναρξη λειτουργίας των περιφερειών. Ειδικότερα, στο άρθρο 3 του ν. 3852/2010 με τίτλο «Σύσταση και συγκρότηση περιφερειών» ορίζεται ότι: «1. Οι περιφέρειες είναι αυτοδιοικούμενα κατά τόπο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και αποτελούν το δεύτερο βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης. 2. Οι περιφέρειες σχεδιάζουν, προγραμματίζουν και υλοποιούν πολιτικές σε περιφερειακό επίπεδο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, σύμφωνα με τις Αρχές της αειφόρου ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής της χώρας, λαμβάνοντας υπόψη και τις εθνικές και ευρωπαϊκές πολιτικές. 3. Συνιστώνται οι εξής περιφέρειες: [...] στ. Η περιφέρεια Ιονίων Νήσων η οποία περιλαμβάνει τους Νομούς Ζακύνθου, Κέρκυρας, Κεφαλληνίας και Λευκάδας. Έδρα της περιφέρειας Ιονίων νήσων είναι η Κέρκυρα. Κάθε νομός αποτελεί και περιφερειακή ενότητα και κάθε πρωτεύουσα νομού είναι έδρα της αντίστοιχης περιφερειακής ενότητας. [...]». Ακόμη, στο άρθρο 186 του ν. 3852/2010 ορίζεται ότι: «I. [...] II. Οι αρμοδιότητες των περιφερειών, αφορούν τους τομείς: Α. [...] ΣΤ. Έργων - Χωροταξίας - Περιβάλλοντος, στους οποίους περιλαμβάνονται, ιδίως: 1. Η κατασκευή, η συντήρηση και ανακαίνιση των οδών, που η συντήρηση τους ανήκε στην αρμοδιότητα της Κρατικής Περιφέρειας και των αντίστοιχων πρώην Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. 2. Η μελέτη των έργων συντήρησης και βελτίωσης των οδών, που η συντήρηση τους ανήκε στην αρμοδιότητα της Κρατικής Περιφέρειας και των αντίστοιχων πρώην Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων [...] 6. Η άσκηση αρμοδιοτήτων επί θεμάτων οδικής κυκλοφορίας, όπως οι μετρήσεις, η σήμανση των οδών που η συντήρηση τους ανήκε στην αρμοδιότητα της Κρατικής Περιφέρειας και των αντίστοιχων πρώην Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, καθώς και η σηματοδότηση και ο φωτισμός αυτών. [...] III. Οι αρμοδιότητες των περιφερειών ασκούνται από 1.1.2011, εκτός εκείνων του τομέα [...] και του τομέα [...] ΣΤ' (Έργων - Χωροταξίας - Περιβάλλοντος) υπ' αριθμούς 1 έως 12 του παρόντος άρθρου, οι οποίες ασκούνται από την 1.7.2011. [...] Μέχρι τις ανωτέρω ημερομηνίες οι Αρμοδιότητες αυτές εξακολουθούν να ασκούνται από τις αποκεντρωμένες διοικήσεις. [...]».

21. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 114 του ν. 3852/2010, όπως το εν λόγω άρθρο

ίσχυε πριν από τη συμπλήρωσή του με το άρθρο 10 του ν. 4239/2014 (Α' 43) και πριν από την αντικατάστασή του με το άρθρο 46 του ν. 4555/2018 (Α' 133,) ορίζεται ότι: «1. [...] 4. Οι Ενιαίες Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, τα Νομαρχιακά Διαμερίσματα και οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις που καταργούνται κατά το άρθρο 283 εξακολουθούν να λειτουργούν μέχρι τη λήξη της διανυόμενης νομαρχιακής περιόδου 2006-2010. 5. Οι περιφέρειες, που συνιστώνται με το άρθρο 3, αρχίζουν να λειτουργούν από την εγκατάσταση των αρχών τους, οι οποίες θα προκύψουν από τις περιφερειακές εκλογές του Νοεμβρίου 2010. Η εγκατάστασή τους γίνεται την 1η Ιανουαρίου 2011. [...]». Ακόμη, στο άρθρο 282 παρ. 15 του ν. 3852/2010 ορίζεται ότι: «Μέχρι την εγκατάσταση των αιρετών οργάνων που θα αναδειχθούν από τις εκλογές του Νοεμβρίου του 2010, οι υφιστάμενοι δήμοι, κοινότητες και νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις εξακολουθούν να λειτουργούν και να ασκούν τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους». Επίσης, στο άρθρο 283 του ν. 3852/2010, όπως το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 αυτού αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 παρ.13 του ν. 4071/2012 (Α' 85/11-04-2012) και το τέταρτο, πέμπτο, έκτο και έβδομο εδάφιο της ίδιας ως άνω παραγράφου προστέθηκαν με την παρ. 4 του άρθρου 49 του ν. 3943/2011 (Α' 66/31-03-2011), ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «1. Οι δήμοι που συνιστώνται με το άρθρο 1 υπεισέρχονται αυτοδικαίως από την έναρξη λειτουργίας τους και χωρίς άλλη διατύπωση σε όλα τα ενοχικά και εμπράγματα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των δήμων και κοινοτήτων που συνενώνονται, στα οποία περιλαμβάνονται και τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από διεθνείς συνεργασίες. Οι εκκρεμείς δίκες, στις οποίες διάδικο μέρος είναι ΟΤΑ πρώτου βαθμού που συνενώνεται, συνεχίζονται από το νέο δήμο αυτοδικαίως, χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικαστική πράξη συνέχισης για καθεμία από αυτές. 2. Από την έναρξη λειτουργίας των περιφερειών καταργούνται οι ενιαίες νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις και τα νομαρχιακά διαμερίσματα. Οι περιφέρειες υπεισέρχονται, αυτοδικαίως, μετά την έναρξη ασκήσεως των αρμοδιοτήτων τους, σε όλα τα δικαιώματα, περιλαμβανομένων και των εμπραγμάτων, καθώς και στις υποχρεώσεις, των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Οι εκκρεμείς δίκες των πρώην Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, εκτός από αυτές που αφορούν πράξεις ή παραλείψεις των πολεοδομικών γραφείων που συνεχίζονται από τις αρμόδιες υπηρεσίες για τα θέματα αυτά, συνεχίζονται, αυτοδικαίως, από τις ιδρυόμενες περιφέρειες, χωρίς να διακόπτονται και χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικαστική πράξη συνέχισης για την καθεμία από αυτές. Οι δήμοι και οι περιφέρειες υπεισέρχονται αυτοδικαίως σε πάσης φύσεως υποχρεώσεις και δικαιώματα, εξαιρουμένων των εμπραγμάτων, που βάσει διατάξεων νόμων και κανονιστικών πράξεων συνδέονται με Αρμοδιότητες που μεταφέρονται σε αυτούς. Όταν οι υποχρεώσεις, που προέρχονται από τη μεταφορά αρμοδιοτήτων αφορούν στην πληρωμή δαπανών, οι δήμοι

και οι περιφέρειες είναι υπόχρεοι για την καταβολή τους στην περίπτωση που δεν έχει εκδοθεί το προβλεπόμενο από τον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων σχετικό παραστατικό από τους δικαιούχους ή δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη δικαστική απόφαση μέχρι 31.12.2010 για τους δήμους ή 30.6.2011 για τις περιφέρειες. Ομοίως οι δήμοι και οι περιφέρειες είναι δικαιούχοι απαιτήσεων που συνδέονται με τις μεταφερόμενες Αρμοδιότητες, για τις οποίες δεν έχουν αποσταλεί οι χρηματικοί κατάλογοι προς ταμειακή βεβαίωση μέχρι τις ανωτέρω προθεσμίες. Στις περιπτώσεις αυτές, οι σχετικές εκκρεμείς δίκες της πρώην Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή της πρώην κρατικής περιφέρειας συνεχίζονται, αυτοδικαίως, από το δήμο ή την περιφέρεια που αφορά το αντικείμενο της δίκης, χωρίς να διακόπτονται και χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικαστική πράξη συνέχισης τους. [...]».

22. Επειδή, εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 283 παρ. 2 εδ. 4 και 5 του ν. 3852/2010, όπως τα εν λόγω εδάφια προστέθηκαν με την παρ. 4 του άρθρου 49 του ν. 3943/2011, οι Περιφέρειες υπεισέρχονται σε πάσης φύσης υποχρεώσεις που συνδέονται με αρμοδιότητες που μεταφέρονται σε αυτές, όπως αυτές της ΔΕΣΕ της πρώην κρατικής Περιφέρειας, και είναι υπόχρεες για την πληρωμή δαπανών εξ αυτών (των μεταφερόμενων αρμοδιοτήτων), εφόσον έως τις 30-06-2011 δεν έχει εκδοθεί σχετικώς τελεσίδικη δικαστική απόφαση. Από τα ως άνω παρέπεται ότι μετά τη μεταφορά των ανωτέρω αρμοδιοτήτων στην οικεία Περιφέρεια, η τελευταία αναλαμβάνει όλες τις υφιστάμενες υποχρεώσεις του Δημοσίου, που συνδέονται με τις περιελθούσες σε αυτήν αρμοδιότητες. Επομένως, η οικεία Περιφέρεια καθίσταται υπόχρεη και προς αποκατάσταση τυχόν ζημίας ή ηθικής βλάβης, οφειλόμενης σε πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του Δημοσίου (όπως της ΔΕΣΕ της πρώην κρατικής Περιφέρειας), που συνδέονται με τις αρμοδιότητες αυτές, νομιμοποιούμενη πλέον μόνη αυτή παθητικά στη σχετική δίκη. Σε περίπτωση, όμως, κατά την οποία έχει ήδη ασκηθεί αγωγή και μάλιστα έχει εκδοθεί τελεσίδικη δικαστική απόφαση μέχρι τις 30-06-2011, ειδικώς και μόνον στην περίπτωση αυτή, υπόχρεο για την καταβολή της σχετικής με την άσκηση της πιο πάνω αρμοδιότητας αποζημίωσης παραμένει, κατά τις ως άνω διατάξεις, το Ελληνικό Δημόσιο. Εν προκειμένω, από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι μετά την 01^η-07-2011 και τη μεταφορά, από την ημερομηνία αυτή, των αρμοδιοτήτων της πρώην κρατικής περιφέρειας Ιονίων Νησιών στην οικεία Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, μόνη η τελευταία νομιμοποιείται παθητικώς στις σχετικές δίκες που ανοίγονται μετά την ημερομηνία αυτή, μη νομιμοποιούμενου πλέον παθητικώς του Ελληνικού Δημοσίου, ενώ, κατά τα λοιπά, μόνον οι εκκρεμείς δίκες κατά την ίδια ημερομηνία (01^η-07-2011), οι οποίες αφορούν σε άσκηση των εν λόγω αρμοδιοτήτων της πρώην κρατικής περιφέρειας Ιονίων Νησιών, συνεχίζονται αυτοδικαίως από την οικεία Περιφέρεια (βλ. ΔΕφΑΘ 962/2019, 1061, 3757/2018, 2307/2016, ΔΕφΦες 1003/2019,

ΔΕφ/ων 150/2019, ΔΕφ/αρ 394/2017).

23. Επειδή, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στις προηγούμενες σκέψεις και ιδίως την 9^η σκέψη της παρούσας απόφασης, γίνεται δεκτό ότι σε περίπτωση ζημίας από παράνομη υλική ενέργεια ή παράλειψη υλικής ενέργειας οι οποίες αφορούν τη συντήρηση ή τη σήμανση Επαρχιακής Οδού και όχι Εθνικής Οδού και συντελέσθηκαν υπό την ισχύ των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1 και 36 παρ. 1 και 2 του ν. 2218/1994, η σχετική αγωγή αποζημίωσης απαραδέκτως στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου, διότι το πιο πάνω διάστημα μόνο τα όργανα των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων ήταν, δυνάμει των ανωτέρω διατάξεων, αρμόδια για τη συντήρηση και τη σήμανση των Επαρχιακών Οδών, ενώ δεν ήταν αρμόδια για τη συντήρηση των Εθνικών Οδών που η συντήρησή τους ανήκε στην αρμοδιότητα του Ελληνικού Δημοσίου (πρβλ. ΣτΕ 1704/2019, βλ. ΔΕφΧαν 114/2020). Εξάλλου, μετά τη θέση σε ισχύ του ν. 3852/2010 η αρμοδιότητα συντήρησης των Επαρχιακών Οδών περιήλθε στην οιονεί καθολικό διάδοχο της κάθε Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης οικεία Περιφέρεια ως ΟΤΑ β' βαθμού, δυνάμει του άρθρου 186 παρ. ΙΙ περ. ΣΤ' του ν. 3852/2010. Ως εκ τούτου, σε περίπτωση ζημίας από παράνομη υλική ενέργεια ή παράλειψη υλικής ενέργειας οι οποίες αφορούν τη συντήρηση ή τη σήμανση Επαρχιακής Οδού και συντελέσθηκαν υπό την ισχύ των διατάξεων του ν. 3852/2010, η σχετική αγωγή αποζημίωσης απαραδέκτως στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου, διότι το πιο πάνω διάστημα μόνο τα όργανα της οικείας Περιφέρειας ως ΟΤΑ β' βαθμού ήταν, δυνάμει των ανωτέρω διατάξεων, αρμόδια για τη συντήρηση και τη σήμανση των Επαρχιακών Οδών.

24. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Στις 21-06-2015 και ώρα 14:55' σημειώθηκε τροχαίο δυστύχημα επί της Επαρχιακής Οδού Κέρκυρας-Λευκίμμης στην περιοχή των Μοραΐτικων. Ειδικότερα, ο Θωμάς Κασίμης του Χρήστου και της Αδαμαντίνης, ο οποίος είχε γεννηθεί στις 14-01-1955, όσο ζούσε ήταν κάτοικος Στρογγυλής Κέρκυρας και ήταν κάτοχος της υπ' αριθμ. KASSI501125T99RV/46/1982 άδειας οδήγησης αυτοκινήτου και μοτοποδηλάτου (ήτοι δίκυκλου κυβισμού έως 50 κυβικά εκατοστά, σύμφωνα με σαφή όρο της ως άνω άδειας) του Υπουργείου Συγκοινωνιών της Μεγάλης Βρετανίας με ισχύ από την 01^η-12-1982 έως τις 11-01-2025 (βλ. την από τις 04-06-2010 μετάφραση της ως άνω άδειας οδήγησης από την αγγλική στην ελληνική γλώσσα εκ μέρους της πτυχιούχου μεταφράστριας Αγνής Σαμαρά-Γκόγκα), οδηγούσε τη με αριθμό κυκλοφορίας ΕΤΒ-0304 διθέσια μοτοσικλέτα, μάρκας KYMCO CHANGZHOU και μοντέλου CK 110, κυλινδρισμού 107 κυβικών εκατοστών, χρώματος μπλε και ιδιοκτησίας της Αικατερίνης-Αγγελικής Κασίμη του Χρήστου που δεν ήταν ασφαλισμένη για την κάλυψη της αστικής ευθύνης έναντι τρίτων (βλ. σχετικώς την άδεια κυκλοφορίας του παραπάνω δίκυκλου καθώς και την από τις 24-08-

2015 έκθεση μήνυσης του Ανθυπαστυνόμου του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων Νικόλαου Γκέγκα), επί της Επαρχιακής Οδού Κέρκυρας-Λευκίμμης, με κατεύθυνση από τα Μοραΐτικα προς την Κέρκυρα. Ακριβέστερα, κατά τον ως άνω χρόνο, ο παραπάνω οδηγός κινούνταν με την μοτοσικλέτα που οδηγούσε στην περιοχή των Μοραΐτικων επί της Επαρχιακής Οδού, η οποία κατά τα κοινώς τοπικά γνωστά στο σημείο αυτό αποτελούσε και αποτελεί τμήμα της Επαρχιακής Οδού «4. Μεσογγή-Κάβος από εθνικής οδού Κερκύρας-Γύρου Αχιλλείου και δια Μπεντισών, Αργυράδων, Περιβολίου, Ριγγιάδων, Αγίων Θεοδώρων και Μελικίων.» και υπό την ευρύτερη έννοια αποτελεί τμήμα του οδικού δικτύου που ενώνει την Κέρκυρα με την Λευκίμμη. Στο ως άνω σημείο και χρόνο, ο Θωμάς Κασίμης του Χρήστου «εξειράτη δεξιά της πορείας του πιθανώς λόγω φθοράς του οδοστρώματος και προσέκρουσε σε προστατευτικό κολωνάκι πεζοδρομίου.» (βλ. σχετικώς το υπ' αριθμ. πρωτ. 2514/9/9-Θ'/15-04-2019 ακριβές αντίγραφο από το απόσπασμα του βιβλίου αδικημάτων-συμβάντων-συλλήψεων-συστάσεων και παραπόνων που συνέταξε σχετικά με το ένδικο τροχαίο δυστύχημα ο Ανθυπαστυνόμος του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων Νικόλαος Γκέγκας στις 21-06-2015). Επίσης, σύμφωνα με το παραπάνω απόσπασμα του βιβλίου συμβάντων του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων, «από το ηλεκτρονικό αρχείο δεν προέκυψε ασφάλιση του οχήματος, ενώ ο οδηγός φερούσε προστατευτικό κράνος.» Σχετικώς συντάχθηκε ακόμη η από τις 21-06-2015 έκθεση αυτοψίας τροχαίου ατυχήματος του παραπάνω Ανθυπαστυνόμου του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων, σύμφωνα με την οποία η ως άνω Επαρχιακή Οδός ήταν, κατά το χρόνο και στο σημείο του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος, διπλής κατεύθυνσης, ευθεία, με μία λωρίδα ανά κατεύθυνση κυκλοφορίας, με ασφαλτοστρωμένο οδόστρωμα συνολικού πλάτους 7,50 μέτρων. Ακόμη, κατά το χρόνο του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος, στο σημείο όπου αυτό έλαβε χώρα, σύμφωνα με την παραπάνω έκθεση αυτοψίας, η κατάσταση του οδοστρώματος ήταν ξηρή, οι συνθήκες φωτισμού ήταν καλές λόγω της επικρατούσας καλοκαιρίας της ημέρας, η κυκλοφορία των οχημάτων πυκνή και των πεζών συχνή και η ορατότητα ήταν επαρκής. Επίσης, σύμφωνα με την ως άνω έκθεση αυτοψίας, η οριζόντια σήμανση της Οδού στον ένδικο τόπο του τροχαίου δυστυχήματος ήταν «μη ευκρινής», δεν υπήρχαν σηματοδότες, κάθετη σήμανση και διάβαση πεζών, ούτε βρέθηκαν ίχνη τροχοπέδησης και πλάγιας ολίσθησης, ενώ το όριο ταχύτητας ήταν 50 χλμ ανά ώρα. Ακόμη, στο σημείο του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος, κατά την παραπάνω έκθεση αυτοψίας, δεν βρέθηκαν νερά, λάδια και χρώματα, ενώ βρέθηκαν χαραγές στο οδόστρωμα καθώς και αίμα στο σημείο της πρόσκρουσης. Περαιτέρω, σύμφωνα με την παραπάνω έκθεση αυτοψίας, η μοτοσικλέτα που οδηγούσε ο Θωμάς Κασίμης του Χρήστου συγκρούστηκε με το εμπρός και δεξιά μέρος αυτής «με κάγκελο τύπου Π στη βάση του

οποίου υπήρχε σημείο σύγκρουσης-πρόσκρουσης.», ενώ ακόμη «στην πορεία του οχήματος υπήρχε τομή στο οδόστρωμα.». Επιπλέον, σχετικώς συντάχθηκε το από τις 21-06-2015 «πρόχειρο σχεδιάγραμμα τροχαίου ατυχήματος» του ως άνω Ανθυπαστυνόμου του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων, σύμφωνα με το οποίο στην πορεία κίνησης της ένδικης μοτοσικλέτας υπήρχε επί του οδοστρώματος τομή μήκους 4,90 μέτρων, πλάτους 0,60 μέτρων και πάχους πέντε (5,00) εκατοστών, η οποία είχε απόσταση 1,60 μέτρων από το παρακείμενο πεζοδρόμιο, ενώ ακόμη στο οδόστρωμα υπήρχαν χαραγές μήκους 2,60 μέτρων που ξεκινούσαν από το τέλος της τομής και κατέληγαν στο κολωνάκι τύπου Π που υπήρχε στο παρακείμενο πεζοδρόμιο της Οδού. Αποτέλεσμα της πρόσκρουσης ήταν να τραυματισθεί θανάσιμα ο οδηγός της μοτοσικλέτας Θωμάς Κασίμης του Χρήστου, ο οποίος, όπως προκύπτει από το από τις 29-06-2015 απόσπασμα της υπ' αριθμ. 53/1/22-06-2015 ληξιαρχικής πράξης θανάτου που εξέδωσε ο Ληξίαρχος του Δήμου Κέρκυρας, απεβίωσε στις 21-06-2015 και ώρα 15:55' εξαιτίας «θλαστικών κακώσεων δεξιού κάτω άκρου (πρωτίστως) - θώρακος». Περαιτέρω, δεδομένου ότι στο πτώμα του θανόντος οδηγού διενεργήθηκε νεκροψία-νεκροτομία κατόπιν παραγγελίας του ενεργού προανάκριση ως άνω Ανθυπαστυνόμου, σχετικώς συντάχθηκε το υπ' αριθμ. 51/22-06-2015 πιστοποιητικό θανάτου από τον Ιατροδικαστή της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Κέρκυρας Ιωάννη Αϊβατίδη, σύμφωνα με το οποίο ο Θωμάς Κασίμης του Χρήστου απεβίωσε στο Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας στις 21-06-2015 και ώρα 15:55' εξαιτίας «θλαστικών κακώσεων δεξιού κάτω άκρου (πρωτίστως) – θώρακος και ολιγαιμική καταπληξία.», ενώ ακόμη σύμφωνα με το ίδιο πιστοποιητικό, ο θάνατος του ως άνω οδηγού ήταν βίαιος στο πλαίσιο «οδικού τροχαίου συμβάντος-ατυχήματος (οδηγός μηχανής-εκτροπή)». Επίσης, σχετικώς συντάχθηκε το υπ' αριθμ. πρωτ. 398^Α/2015/18-04-2016 έγγραφο της Γραμματέα της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Κέρκυρας, σύμφωνα με το οποίο «διενεργήθη ιατροδικαστική έρευνα επί της σορού του Κασίμη Θωμά του Χρήστου από τον [...] Ιατροδικαστή Ιωάννη Αϊβατίδη. [...] Ο ανωτέρω μεταφέρθηκε στο Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας στις 21-06-2015 και ώρα 15:40'. Η ιατροδικαστική έρευνα συνίστατο στη διενέργεια νεκροψίας-νεκροτομίας κατά την οποία ανευρέθη [...] ως αιτία θανάτου "θλαστικές κακώσεις δεξιού κάτω άκρου (πρωτίστως) - θώρακος, ολιγαιμική καταπληξία". [...] Επιπροσθέτως, διενεργήθηκαν εργαστηριακές εξετάσεις, ήτοι τοξικολογικές, από την ανάλυση των οποίων "διαπιστώθηκε στο αίμα η παρουσία οιοπνεύματος σε συγκέντρωση 64 χιλιοστόγραμμα ανά εκατό κυβικά εκατοστά αίματος ή 0,64 %ο (gr/lit)". Τέλος, μετά το ένδικο τροχαίο δυστύχημα ο Αναπληρωτής Διοικητής του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων υπέβαλε προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Κέρκυρας το υπ' αριθ. πρωτ. 2514/9/9-8/21-11-2015 έγγραφο, σύμφωνα με το οποίο «το ένδικο

ατύχημα [...] έλαβε χώρα την 21^η-06-2015 και ώρα 14:55' στην περιοχή των Μοραϊτικών», ακόμη «από την υπηρεσία υπεβλήθη μήνυση στην ιδιοκτήτρια για στέρηση ασφαλιστηρίου συμβολαίου του οχήματος» και «διατάχθηκε η διενέργεια πραγματογνωμοσύνης», η οποία δεν περιλαμβάνεται στη δικογραφία.

25. Επειδή, με βάση τα παραπάνω δεδομένα, τις διατάξεις και τη σχετική ερμηνεία τους που παρατίθενται στις σκέψεις 9-23 της παρούσας απόφασης, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ότι: α) το ένδικο τροχαίο δυστύχημα, όπως προκύπτει από την ως άνω έκθεση αυτοψίας του προαναφερθέντος Ανθυπαστυνόμου του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων, έλαβε χώρα στις 21-06-2015 στην περιοχή των Μοραϊτικών επί της Επαρχιακής Οδού, η οποία κατά τα κοινώς τοπικά γνωστά στο σημείο αυτό αποτελούσε και αποτελεί τμήμα της Επαρχιακής Οδού «4. Μεσογγή-Κάβος από εθνικής οδού Κερκύρας-Γύρου Αχιλλείου και δια Μπενιτσών, Αργυράδων, Περιβολίου, Ριγγιάδων, Αγίων Θεοδώρων και Μελικίων.» και υπό την ευρύτερη έννοια αποτελεί τμήμα του οδικού δικτύου που ενώνει την Κέρκυρα με την Λευκίμμη, όπου κινούνταν με το προαναφερθέν δίκυκλο όχημα ο θανών Θωμάς Κασίμης του Χρήστου, και η πρόκλησή του αποδίδεται στην πλημμελή συντήρηση του οδοστρώματος της εν λόγω οδικής αρτηρίας εκ μέρους οργάνων του Ελληνικού Δημοσίου και της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων που, κατά τους ισχυρισμούς τους, είχε ως συνέπεια τη δημιουργία, τη μη κάλυψη και τη μη επισήμανση μίας «φθοράς» ή «καθίζησης» επί του οδοστρώματος της παραπάνω οδικής αρτηρίας, β) στην κρίσιμη έννοια της συντήρησης του οδοστρώματος περιλαμβάνεται και η επικαλούμενη από τους ενάγοντες υποχρέωση τέλεσης των αναγκαίων έργων επιδιόρθωσης του οδοστρώματος και εν γένει μέριμνας για την καλή κατάσταση αυτού από κατασκευαστικής άποψης καθώς και η κατάλληλη σήμανση (βλ. ΣτΕ 1704/2019), γ) κατά το χρόνο του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος, η Οδός όπου αυτό συνέβη δεν εξυπηρετούσε τις ανάγκες μόνον του οικείου Δήμου, αλλά είχε καθοριστεί σαφώς ως Επαρχιακή Οδός, σύμφωνα τόσο με το βδ 6/1956 όσο και με την υπ' αριθμ. 6213/15-06-2007 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ιονίων Νησιών (πρβλ. ΔΕΦΑΘ 1330/2007, 177/2011, 3633/2012, ΔΕΦΘες 1892/2009, ΔΕΦΧαν 114/2020) και δ) σύμφωνα με όσα έγιναν ειδικότερα δεκτά στην 23^η σκέψη της παρούσας απόφασης, δεδομένου ότι η ένδικη οδός ήταν επαρχιακή οδός και όχι δημοτική οδός κατά το χρόνο του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος, η αρμοδιότητα κατά το χρόνο αυτό για τη συντήρηση της παραπάνω οδικής αρτηρίας, όπου συνέβη το ένδικο τροχαίο δυστύχημα, ανήκε, βάσει της ρητής διάταξης του άρθρου 186 παρ. II περ. ΣΤ' του ν. 3852/2010, αποκλειστικά στην εναγομένη Περιφέρεια Ιονίων Νήσων που, κατ' επέκταση, μόνον αυτή νομιμοποιείται παθητικά στην παρούσα δίκη. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο κρίνει ότι η κρινόμενη αγωγή απαραδέκτως στρέφεται κατά του εναγομένου Ελληνικού

Δημοσίου λόγω έλλειψης παθητικής νομιμοποίησης του τελευταίου και άρα πρέπει να απορριφθεί ως προς αυτό, γενομένης δεκτής ως βάσιμης της σχετικής ένστασής του.

26. Επειδή, στην παρ. 3 περ. α' του άρθρου 47 του ΚΟΚ, όπως η εν λόγω παράγραφος αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 παρ. 1 του ν. 4203/2013 (Α' 235), ορίζεται ότι: «3. α) Οποιαδήποτε τομή ή εκσκαφή οδοστρώματος [...] εθνικής, επαρχιακής, δημοτικής ή κοινοτικής οδού, η οποία είναι απαραίτητη για την κατασκευή έργου, που εκτελείται από επιχείρηση κοινής ωφέλειας, οργανισμό, νομικό ή φυσικό πρόσωπο, επιτρέπεται να γίνει μόνο ύστερα από άδεια της αρμόδιας για τη συντήρηση της οδού υπηρεσίας, η οποία θεωρείται πριν από την έναρξη των εργασιών από την αρμόδια Αστυνομική Αρχή. Στην άδεια αυτήν ορίζεται ο χρόνος μέσα στον οποίο θα ενεργείται η πλήρης αποκατάσταση της φθοράς του οδοστρώματος από την επιχείρηση ή το πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου εκτελείται το έργο. Οι αρμόδιες υπηρεσίες συντήρησης των οδών υποχρεούνται, μετά την παρέλευση της προθεσμίας η οποία ορίζεται στην άδεια, να αποκαθιστούν τις γενόμενες φθορές και να καταλογίζουν τη σχετική δαπάνη σε βάρος του οργανισμού, της επιχείρησης ή του προσώπου που εκτελεί ή για λογαριασμό του οποίου εκτελείται το έργο, κατά τις διατάξεις για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων».

27. Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 74 του ισχύοντος κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω ν. 3669/2008 «Κύρωση της κωδικοποίησης της νομοθεσίας κατασκευής δημόσιων έργων» (Α' 116), που φέρει τίτλο «Χρόνος υποχρεωτικής συντήρησης των έργων», ορίζεται ότι: «1. Ο χρόνος εγγύησης, κατά τον οποίο ο ανάδοχος φέρει τον κίνδυνο του έργου και υποχρεούται στη συντήρηση του, [...] και μετά την πάροδο του οποίου ενεργείται η Οριστική παραλαβή, ορίζεται γενικά σε δεκαπέντε (15) μήνες. Σε εντελώς ειδικές περιπτώσεις μπορεί με τα Συμβατικά Τεύχη να ορίζεται μεγαλύτερος χρόνος εγγύησης ενδεχομένως και με ιδιαίτερο αντάλλαγμα, όχι όμως μεγαλύτερος από τρία (3) έτη. [...] Ο χρόνος εγγύησης αρχίζει από τη βεβαιωμένη περάτωση των εργασιών αν μέσα σε δύο (2) μήνες από αυτή υποβληθεί από τον ανάδοχο η τελική επιμέτρηση, άλλως από την ημερομηνία που υποβλήθηκε ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο συντάχθηκε η τελική επιμέτρηση. 2. Κατά το χρόνο εγγύησης και υποχρεωτικής συντήρησης ο ανάδοχος είναι υποχρεωμένος να επιθεωρεί τακτικά τα έργα, να τα διατηρεί σε ικανοποιητική κατάσταση και να αποκαθιστά κάθε βλάβη τους. Εργασίες για την αποκατάσταση βλαβών από τη χρήση εκτελούνται με έγκριση της υπηρεσίας και η δαπάνη αποδίδεται στον ανάδοχο ή οι εργασίες αυτές εκτελούνται από την υπηρεσία. Αν ο ανάδοχος παραλείπει τις υποχρεώσεις του για τη συντήρηση των έργων κατά το χρόνο εγγύησης, οι απαραίτητες εργασίες μπορεί να εκτελεσθούν από την υπηρεσία με οποιονδήποτε τρόπο σε βάρος και για λογαριασμό του υπόχρεου αναδόχου.»

28. Επειδή, όπως παγίως γίνεται δεκτό (βλ. ΣτΕ 76/2018, 4737/2014, 2429/2014, 529/2014, 2897, 3113, 453, 149/2013, βλ. και ΔΕφΑΘ 3757/2018) ο κύριος δημοσίου έργου υπέχει αστική ευθύνη για τις ζημιές που προκαλούνται σε τρίτους εξαιτίας της εκτέλεσης δημοσίου έργου, έστω κι αν η εκτέλεση του έργου αυτού έχει ανατεθεί με σύμβαση σε ιδιώτη ανάδοχο. Η ευθύνη δε του Δημοσίου ή του ΝΠΔΔ, όταν συντρέχει, είναι αυτοτελής και δεν επηρεάζεται από την τυχόν από άλλες διατάξεις προκύπτουσα ευθύνη του αναδόχου για βλάβες στα έργα ή για την μη τήρηση των κατά τον νόμο ή τη σύμβαση ή κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της καλής πίστης υποχρεώσεών του. Με άλλα λόγια, η ως άνω διάταξη του άρθρου 186 παρ. ΙΙ περ. ΣΤ' του ν. 3852/2010, περί υποχρέωσης συντήρησης, μεταξύ άλλων, των Επαρχιακών Οδών από τις κατά τόπον αρμόδιες Περιφέρειες, δεν τίθεται εκποδών ως γενικότερη σε σχέση με τις διατάξεις περί δημοσίων έργων και ευθύνης του κυρίου του έργου και του αναδόχου για επιδιόρθωση των φθορών που προκαλούνται στο έργο μέχρι την παραλαβή αυτού, διότι η αρμοδιότητα συντήρησης του οδικού δικτύου είναι ανεξάρτητη και ισχύει παράλληλα προς τις αρμοδιότητες και υποχρεώσεις που ερείδονται στη νομοθεσία περί δημοσίων έργων και τη σύμβαση μεταξύ κυρίου του έργου και αναδόχου. Επομένως, επιβάλλεται σε βάρος της οικείας Περιφέρειας, μέσα στα όρια της οποίας βρίσκονται, μεταξύ των άλλων Επαρχιακές Οδοί, ρητή υποχρέωση για την κατασκευή, ανακαίνιση και συντήρησή τους. Κατά συνέπεια, η οικεία Περιφέρεια υποχρεούται δια των οργάνων της να επιβλέπει την καλή κατάσταση των οδοστρωμάτων, ώστε να διεξάγεται ομαλά και με κάθε ασφάλεια η κυκλοφορία των κινούμενων επί των οδών αυτών οχημάτων και να αντιμετωπίζονται άμεσα και έγκαιρα προβλήματα που δημιουργούνται από την τυχόν κακή κατάσταση αυτών, αν δε, παρά την κατά τα ανωτέρω υποχρέωση αυτή της οικείας Περιφέρειας, τα αρμόδια όργανα παραλείψουν να προβούν, όπως οφείλουν, στη συντήρηση των οδοστρωμάτων και να παρακολουθούν την καλή κατάστασή τους ή ακόμα σε περίπτωση εκτέλεσης εργασιών επί της οδού, στην εγκατάσταση και συντήρηση των αναγκαίων μέσων σήμανσης, με αποτέλεσμα να προκληθεί βλάβη σε διερχόμενα οχήματα ή πρόσωπα, η Περιφέρεια ευθύνεται σε αποζημίωση τούτων, κατά τα άρθρα 105-106 του ΕισΝΑΚ, για τη ζημία που υπέστησαν συνεπεία της κακής κατάστασης του οδοστρώματος ή της μη λήψης των απαιτούμενων μέτρων προφύλαξης (πρβλ. ΔΕφΑΘ 295/1991, 370/2009 και ΔΕφΘεσ 1544/2008), χωρίς να απαιτείται να αποδειχθεί για το σκοπό αυτό και υπαιτιότητα των οργάνων της Περιφέρειας, ενόψει της αντικειμενικής ευθύνης αυτής (βλ. ΣτΕ 410/2016, 1826/2014, 471/2011). Εξάλλου, η κατά τα ανωτέρω αυτοτελής ευθύνη της Περιφέρειας επιβάλλεται και από την κατοχύρωση με το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος του δημοσίου δικαιώματος για την ορθή και ακώλυτη, σύμφωνα με τις

κείμενες διατάξεις, χρήση των δημοσίων, κοινοχρήστων στην προκείμενη περίπτωση, πραγμάτων και τη δημοσίου δικαίου αξίωση από τα άρθρα 105-106 του ΕισΝΑΚ εκείνου που ζημιώθηκε (βλ. ΔΕφΘεσ 1544/2008). Κατά τα λοιπά, υφίσταται, στην περίπτωση αυτή, ευθύνη εις ολόκληρον κατά το άρθρο 926 του ΑΚ μεταξύ της αρμόδιας Περιφέρειας και τυχόν τρίτου αναδόχου έργου κατασκευής ή συντήρησης Επαρχιακής Οδού. Διάφορο δε είναι το ζήτημα της δυνατότητας αναγωγής μεταξύ πλειόνων εις ολόκληρον ευθυνομένων και της κατανομής της αποζημίωσης κατά το άρθρο 927 του ΑΚ (βλ. ΣτΕ 149/2013).

29. Επειδή, η εναγόμενη Περιφέρεια Ιονίων Νήσων τόσο με το νομίμως κατατεθέν στις 19-11-2019 υπόμνημά της όσο και με την υπ' αριθμ. πρωτ. οικ.100754/41915/18-11-2019 έκθεση απόψεων της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Τεχνικών Έργων της Περιφερειακής Ενότητας (ΠΕ) Κέρκυρας προβάλλει ένσταση έλλειψης παθητικής νομιμοποίησης. Συγκεκριμένα, η εναγόμενη Περιφέρεια ισχυρίζεται ότι: «Το πρώτον με το υπ' αριθμ. πρωτ. 1016/29/5/06-04-2015 έγγραφο του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων [...] γνωστοποιήθηκε στο Τμήμα Συγκοινωνιακών Έργων ΠΕ Κέρκυρας της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων η αναγκαιότητα συντήρησης του οδικού δικτύου σε τμήματα της [...] και της Επαρχιακής Οδού Κέρκυρας-Λευκίμμης, λόγω φθοράς της ασφάλτου σε συγκεκριμένα σημεία των προαναφερόμενων οδών. Ειδικότερα, για το οδικό τμήμα στο οποίο συντελέστηκε το εν λόγω τροχαίο ατύχημα [...] αναφέρονται "εκτεταμένες αποκολλήσεις και ρηγματώσεις της ασφάλτου σε παλιές τομές εντός του οικισμού Μοραΐτικα". Η ανωτέρω Υπηρεσία μας, κατόπιν του ως άνω εγγράφου του ΑΤ Αχιλλείων, στο πλαίσιο του έργου "Συντήρηση οδικού τμήματος Πέραμα-Μπενίτσες- Μοραΐτικα " έδωσε εντολή στον ανάδοχο του εν λόγω έργου, κ. Φρ. Κόλλα, πολιτικό μηχανικό, για τη διενέργεια αυτοψίας. Πράγματι, την 12^η Ιουνίου 2015 (9 ημέρες πριν από το εν προκειμένω τροχαίο δυστύχημα) ο ανωτέρω ανάδοχος κ. Κόλλας προέβη σε αυτοψία στο οδικό τμήμα της Επαρχιακής Οδού ΕΠ4, που διέρχεται εντός του οικισμού Μοραΐτικα, στα πλαίσια της οποίας συντάξε το από τις 18-06-2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου 58328/23757/18-06-2015 έγγραφό του [...] στο οποίο επισυνάπτονται και 6 φωτογραφίες σχετικά με τα ευρήματα της αυτοψίας. Στο ανωτέρω [...] έγγραφο του κ. Κόλλα [...] υπογραμμίζεται ότι στο συγκεκριμένο τμήμα της Επαρχιακής Οδού 24 Κέρκυρας-Λευκίμμης δεν υπάρχουν λακκούβες αλλά φθορές του οδοστρώματος, κακοτεχνίες [...], εξαιτίας της κακής αποκατάστασης τομών του οδοστρώματος από την ΔΕΥΑΚ προερχόμενες από έργα της ίδιας. Στις 6 συνημμένες σε αυτό φωτογραφίες που ελήφθησαν την 16^η-06-2015 και που δείχνουν την κατάσταση της οδού αποτυπώνονται καθαρά οι κακοτεχνίες αυτές και προκύπτει ολοφάνερα η παρέμβαση του έργου της ΔΕΥΑΚ σε πολλά σημεία του οδικού δικτύου του οικισμού Μοραΐτικων και συγκεκριμένα η δημιουργία τομών επί της ασφάλτου για την τοποθέτηση σωλήνων

ύδρευσης ή αποχέτευσης. Η άδεια τομής επί της ασφάλτου για την πραγματοποίηση έργων από την εκάστοτε ΔΕΥΑ χορηγείται προς αυτήν (ΔΕΥΑ), κατόπιν απόφασης της Διεύθυνσης Τεχνικών Έργων της αρμόδιας Περιφέρειας, με την υποχρέωση η πλήρης αποκατάσταση του οδοστρώματος να πραγματοποιείται αποκλειστικά και μόνον από την εκάστοτε ΔΕΥΑ [...]. Από την προσκομιζόμενη φωτογραφία που ελήφθη στο σημείο του εν λόγω τροχαίου δύο ημέρες μετά το συμβάν, ήτοι την 23^η-06-2015 [...] αποτυπώνεται καθαρά ότι δεν πρόκειται για λακκούβα αλλά για τομή του οδοστρώματος [...] δημιουργηθείσα κατόπιν έργου της ΔΕΥΑΚ από την ίδια (βλ. το σχήμα της τομής, το οποίο είναι μακρόστενο και ομοιάζει με το σχήμα ενός σωλήνα) και λόγω κακής αποκατάστασης της από το συνεργείο της ΔΕΥΑΚ το υλικό πλήρωσης της τομής υπέστη μερική καθίζηση στη μία πλευρά. Συνεπεία των ανωτέρω, για την προπεριγραφόμενη κακοτεχνία (καθίζηση του υλικού πλήρωσης της τομής) και την κακή αποκατάσταση της συγκεκριμένης τομής του οδοστρώματος εντός του οικισμού Μοραΐτικα, αποκλειστικά υπεύθυνη και αρμόδια είναι η ΔΕΥΑ Κέρκυρας, καθώς αφορά δικό της έργο (τοποθέτηση σωλήνων ύδρευσης ή αποχέτευσης) και ήταν δεσμευμένη να αποκαταστήσει η ίδια τις φθορές και τις τομές του οδοστρώματος που προκάλεσε στα πλαίσια της εκτέλεσης των έργων της (ΔΕΥΑΚ). Ως εκ τούτου, η Περιφέρεια Ιονίων Νήσων δεν νομιμοποιείται παθητικά για την υπό κρίση αγωγή.». Προς απόδειξη των παραπάνω ισχυρισμών της η εναγόμενη Περιφέρεια προσκομίζει και επικαλείται: α) το υπ' αριθμ. πρωτ. 1016/29/5/06-04-2015 έγγραφο του Διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων προς τη Διεύθυνση Τεχνικών Έργων της ΠΕ Κέρκυρας, στο οποίο, μεταξύ άλλων, αναγράφεται ότι: «σας γνωρίζουμε την ύπαρξη βλαβών του οδοστρώματος και λοιπών στοιχείων ασφαλείας των οδών που υπέπεσαν στην αντίληψή μας και εκθέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των χρηστών των οδών αυτών, που δημιουργήθηκαν από τις συνεχείς βροχοπτώσεις. [...] Β) Επί της Επαρχιακής Οδού Κέρκυρα-Λευκίμμη. [...] 5. Εκτεταμένες αποκολλήσεις και ρηγματώσεις της ασφάλτου καθώς και φθορές σε παλιές τομές εντός του χωριού Μοραΐτικα, καθ' όλο το μήκος του οδοστρώματος από το Μάρκετ "COOP" μέχρι το Μάρκετ "Δήμητρα" χρήζουσες ιδιαίτερης επιμέλειας και μελέτης.», β) το από τις 18-06-2015 έγγραφο του πολιτικού μηχανικού και διαχειριστή της εταιρείας με την επωνυμία «ΦΡ. ΚΟΛΛΑ & ΣΙΑ ΕΕ» Φρ. Κόλλα που έλαβε αριθμό πρωτοκόλλου εισερχόμενου εγγράφου από τη Διεύθυνση Τεχνικών Έργων της ΠΕ Κέρκυρας 58328/23757/18-06-2015 και στο οποίο, μεταξύ άλλων, αναγράφεται ότι: «Φθορές επί του οδοστρώματος της οδού ΕΠ4, στο τμήμα αυτής που διέρχεται από τον οικισμό Μοραΐτικα. [...] Κατόπιν προφορικής σας εντολής, έγινε αυτοψία στο τμήμα της Επαρχιακής Οδού ΕΠ4 που διέρχεται μέσα από τον οικισμό Μοραΐτικα, ώστε να επουλωθούν οι τυχόν υπάρχουσες λακκούβες. Κατά την αυτοψία, η οποία έγινε την

Παρασκευή 12-06-2015, διαπιστώθηκε ότι δεν υπάρχουν λακκούβες στο προαναφερόμενο τμήμα της ΕΠ4, αλλά φθορές του οδοστρώματος λόγω κακής αποκατάστασης τομών του οδοστρώματος εξαιτίας έργων της ΔΕΥΑΚ. Οι φθορές αυτές χρήζουν ολοκληρωμένης επέμβασης, με φρεζάρισμα του οδοστρώματος και κατασκευή νέου ασφαλτοτάπητα, σε όλο το πλάτος του δρόμου. Συνημμένα σας υποβάλλουμε φωτογραφίες των παραπάνω αναφερόμενων φθορών του οδοστρώματος. Σημειώνουμε ότι οι αποκαταστάσεις του οδοστρώματος στο συγκεκριμένο τμήμα του δρόμου προβλέπονται να συμπεριληφθούν σε άλλη εργολαβία που περιλαμβάνει μόνο ασφαλτοστρώσεις εντός των οικισμών.». γ) έξι (6) ασπρόμαυρες φωτογραφίες που λήφθηκαν στις 16-06-2015 στην ένδικη Επαρχιακή Οδό στα Μοραΐτικα που απεικονίζουν ρηγματώσεις του οδοστρώματος και στενόμακρες τομές επί αυτού, δ) μία (1) έγχρωμη φωτογραφία που λήφθηκε στο χώρο του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος στις 23-06-2015 και απεικονίζει μία επιμήκη τομή-καθίζηση του οδοστρώματος της ένδικης Επαρχιακής Οδού κοντά σε κολωνάκια τύπου Π του παρακειμένου πεζοδρομίου σε ένα εκ των οποίων έχουν τοποθετηθεί λουλούδια στη μνήμη του θανόντος και ε) το από τις 21-06-2015 «πρόχειρο σχεδιάγραμμα τροχαίου ατυχήματος» του ως άνω Ανθυπαστυνόμου του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων, σύμφωνα με το οποίο, όπως ήδη αναφέρθηκε, στην πορεία κίνησης της ένδικης μοτοσικλέτας υπήρχε επί του οδοστρώματος τομή μήκους 4,90 μέτρων, πλάτους 0,60 μέτρων και πάχους πέντε (5,00) εκατοστών. Εξάλλου, στα στοιχεία της δικογραφίας και συγκεκριμένα σε αυτά που διαβιβάστηκαν στο Δικαστήριο με το υπ' αριθμ. πρωτ. 2514/9/9-1/15-04-2019 έγγραφο του Διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων περιλαμβάνεται και το υπ' αριθμ. πρωτ. 2514/1/7/18-02-2013 έγγραφο του Διοικητή του παραπάνω Αστυνομικού Τμήματος προς την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων στο οποίο αναγράφεται ότι: «Σας αναφέρουμε-γνωρίζουμε ότι σε πολλά τμήματα κατά μήκος [...] της ΕΟ Κέρκυρας-Λευκίμμης και συγκεκριμένα από την περιοχή Χρυσίδας Περάματος έως τον κόμβο Μοραΐτικων υπάρχουν σημαντικές φθορές, λακκούβες αλλά και καθιζήσεις, τομές επί του οδοστρώματος, οι περισσότερες των οποίων δεν είναι ορατές λόγω λιμναζόντων υδάτων, με αποτέλεσμα στην Υπηρεσία μας να έχουν καταγραφεί πλήθος τροχαίων ατυχημάτων, που αφορούν σημαντικές υλικές ζημιές, που προκλήθηκαν σε διερχόμενα οχήματα συνεπεία αυτών.».

30. Επειδή, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην 28^η σκέψη της παρούσας απόφασης, αρμόδια προς συντήρηση της ένδικης Επαρχιακής Οδού κατά τον χρόνο του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος και κατ' επέκταση υπόχρεη αποζημίωσης ζημιών προκαλούμενων από την πλημμελή συντήρησή της είναι η εναγόμενη Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, η οποία και νομιμοποιείται παθητικά, απορριπτομένης ως αβάσιμης της

πρόβαλλόμενης ένστασής της περί έλλειψης παθητικής νομιμοποίησής της. Τούτο διότι τόσο η αρμοδιότητα της εναγόμενης Περιφέρειας για συντήρηση της ένδικης Επαρχιακής Οδού βάσει της διάταξης του άρθρου 186 παρ. ΙΙ περ. ΣΤ' του ν. 3852/2010 όσο και κατ' επέκταση η σχετική αποζημιωτική της ευθύνη είναι αυτοτελείς και δεν επηρεάζονται από την τυχόν προκύπτουσα ευθύνη της κοινωφελούς επιχείρησης με την επωνυμία «Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης Κέρκυρας» για βλάβες ή πλημμελή συντήρηση των τεχνικών έργων που εκτέλεσε επί του οδοστρώματος της ένδικης Επαρχιακής Οδού. Συνεπώς, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτώς στρέφεται κατά της εναγόμενης Περιφέρειας Ιονίων Νήσων και, δεδομένου του ότι ασκείται εν γένει παραδεκτώς κατά το μέρος που στρέφεται κατά της Περιφέρειας αυτής, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς τη νομική και ουσιαστική βασιμότητά της.

31. Επειδή, στο άρθρο 12 παρ. 1 του ΚΟΚ ορίζεται ότι: «Αυτοί που χρησιμοποιούν τις οδούς πρέπει να αποφεύγουν οποιαδήποτε συμπεριφορά που είναι ενδεχόμενο να εκθέσει σε κίνδυνο ή να παρεμβάλλει εμπόδια στην κυκλοφορία, να εκθέσει σε κίνδυνο πρόσωπα ή ζώα ή να προκαλέσει ζημιές σε δημόσιες ή ιδιωτικές περιουσίες. Οι οδηγοί υποχρεούνται να οδηγούν με σύνεση και με διαρκώς τεταμένη την προσοχή [...]». Ακόμη, στο άρθρο 19 του ως άνω Κώδικα ορίζεται ότι: «1. Ο οδηγός οδικού οχήματος επιβάλλεται να έχει τον πλήρη έλεγχο του οχήματός του ώστε να μπορεί σε κάθε στιγμή να εκτελεί τους απαιτούμενους χειρισμούς. 2. Ο οδηγός επιβάλλεται να ρυθμίζει την ταχύτητα του οχήματός του λαμβάνων συνεχώς υπόψη του τις επικρατούσες συνθήκες, ιδιαίτερα δε τη διαμόρφωση του εδάφους, την κατάσταση και τα χαρακτηριστικά της οδού, την κατάσταση και το φορτίο του οχήματός του, τις καιρικές συνθήκες και τις συνθήκες κυκλοφορίας, κατά τρόπον ώστε να είναι σε θέση να διακόψει την πορεία του οχήματός του μπροστά από οποιοδήποτε εμπόδιο που μπορεί να προβλεφθεί και το οποίο βρίσκεται στο ορατό από αυτόν μπροστινό τμήμα της οδού. Υποχρεούται επίσης να μειώνει την ταχύτητα του οχήματός του και, σε περίπτωση ανάγκης, να διακόπτει την πορεία του, όταν οι περιστάσεις το επιβάλλουν» και στο άρθρο 20 παρ. 1 του ΚΟΚ ορίζεται ότι: «1. Το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας των αυτοκινήτων οχημάτων, μέσα στις κατοικημένες περιοχές, ορίζεται σε 50 χιλιόμετρα την ώρα, εκτός αν άλλως ορίζεται με ειδική σήμανση.». Επίσης, στο άρθρο 42 του ΚΟΚ που φέρει τίτλο «Οδήγηση υπό την επίδραση οινοπνεύματος, φαρμάκων ή τοξικών ουσιών», όπως το εν λόγω άρθρο αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 2 του άρθρου 43 του ν. 2963/2001 (Α' 278) ενώ ειδικώς η παράγραφος 7 αυτού αντικαταστάθηκε με το άρθρο 40 παρ.1 του ν. 3542/2007 (Α' 50), ορίζεται ότι: «1. Απαγορεύεται η οδήγηση κάθε οδικού οχήματος από οδηγό, ο οποίος κατά την οδήγηση του οχήματος βρίσκεται υπό την επίδραση οινοπνεύματος, τοξικών ουσιών ή

φαρμάκων που σύμφωνα με τις οδηγίες χρήσης τους ενδέχεται να επηρεάζουν την ικανότητα του οδηγού. Ο ελεγχόμενος οδηγός θεωρείται ότι βρίσκεται υπό την επίδραση οινοπνεύματος όταν το ποσοστό αυτού στον οργανισμό είναι από 0,50 γραμμάρια ανά λίτρο αίματος (0,50 gr/l) και άνω, μετρούμενο με τη μέθοδο της αιμοληψίας [...] Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας, Δημόσιας Τάξης και Μεταφορών και Επικοινωνιών μπορεί να ορισθεί και μικρότερο ποσοστό από το αναφερόμενο στο προηγούμενο εδάφιο, να καθοριστούν ειδικές κατηγορίες οδηγών με μικρότερα ποσοστά, προσαρμοζόμενων αναλόγως και των ορίων της παραγράφου 7, να εξειδικεύονται τα όρια τοξικών ουσιών ή φαρμάκων της παρούσας παραγράφου που ενδέχεται να επηρεάζουν την ικανότητα του οδηγού και να καθορίζονται οι επιστημονικοί τρόποι και η διαδικασία διαπίστωσης της χρήσης οινοπνεύματος, τοξικών ουσιών ή φαρμάκων κατά τις παραγράφους του παρόντος άρθρου, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια. 2. [...] 3. Σε περίπτωση θανατηφόρου τροχαίου ατυχήματος ο έλεγχος για τη διαπίστωση ύπαρξης στον οργανισμό οινοπνεύματος, τοξικών ουσιών ή φαρμάκων, κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, γίνεται υποχρεωτικά με αιμοληψία από τα θανόντα πρόσωπα, [...] 4. [...] 5. [...] 6. [...] 7. Όποιος οδηγεί όχημα υπό την επίδραση οινοπνεύματος τιμωρείται ως εξής: α. Με διοικητικό πρόστιμο διακοσίων (200,00) ευρώ, εάν η συγκέντρωση οινοπνεύματος στο αίμα του κυμαίνεται από 0,50 g/l έως 0,80 g/l, μετρούμενη με τη μέθοδο της αιμοληψίας [...]». Εξάλλου, κατ' εξουσιοδότηση της διάταξης του άρθρου 42 παρ. 1 του ΚΟΚ εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 2500/15/135-1/06-09-2011 κοινή απόφαση των Υπουργών Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων-Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης-Προστασίας του Πολίτη «Διαπίστωση χρήσης οινοπνεύματος, τοξικών ουσιών και φαρμάκων από οδηγούς κατά την οδήγηση οχημάτων, καθώς και από πεζούς που εμπλέκονται σε τροχαία ατυχήματα.» (Β' 2077). Στο άρθρο 1 της παραπάνω κοινής υπουργικής απόφασης που φέρει τίτλο «Επιτρεπόμενα όρια οινοπνεύματος» ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «1. Απαγορεύεται η οδήγηση [...] μοτοσικλετών και μοτοποδηλάτων, από οδηγό στον οργανισμό του οποίου υπάρχει οινόπνευμα σε ποσοστό μεγαλύτερο από 0,20 γραμμάρια ανά λίτρο αίματος (0,20gr/l) μετρούμενο με τη μέθοδο της αιμοληψίας [...] 2. Η διαπίστωση της ύπαρξης οινοπνεύματος στον οργανισμό του οδηγού γίνεται με τη μέθοδο της αιμοληψίας ή με συσκευή αλκοολομέτρου από τον εκπνεόμενο αέρα, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στις διατάξεις του άρθρου 42 του ν.2696/1999 (Α'- 57) όπως ισχύει. 3. Το διοικητικό πρόστιμο που προβλέπει η διάταξη της παραγράφου 7α του άρθρου 42 του ν.2696/1999, όπως ισχύει, επιβάλλεται στους οδηγούς της παρ. 1 του παρόντος άρθρου αν η συγκέντρωση οινοπνεύματος κυμαίνεται από 0,20 έως 0,80 γραμμάρια ανά λίτρο αίματος, μετρούμενη με τη μέθοδο της αιμοληψίας [...]

32. Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 300 του ΑΚ, το οποίο έχει εφαρμογή σε κάθε αποζημίωση και από οποιαδήποτε αιτία και αν προέρχεται, και άρα και στην περίπτωση αποζημίωσης κατά τα άρθρα 105 και 106 του ΕισΝΑΚ (βλ. ΣτΕ 756/2019 7μ.), ορίζεται ότι : «Αν εκείνος που ζημιώθηκε συντέλεσε από δικό του πταίσμα στη ζημία ή την έκτασή της, το δικαστήριο μπορεί να μην επιδικάσει αποζημίωση ή να μειώσει το ποσό της. Το ίδιο ισχύει και όταν εκείνος που ζημιώθηκε παρέλειψε να αποτρέψει ή να περιορίσει τη ζημία ή δεν επέστησε την προσοχή του οφειλέτη στον κίνδυνο ασυνήθιστα μεγάλης ζημίας, τον οποίο ο οφειλέτης ούτε γνώριζε ούτε όφειλε να γνωρίζει. [...]». Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι για την εφαρμογή του άρθρου 300 του ΑΚ απαιτείται η συνδρομή σωρευτικώς των εξής προϋποθέσεων: α) στοιχειοθέτηση ευθύνης του Δημοσίου ή του ΝΠΔΔ προς αποζημίωση κατά τα άρθρα 105-106 του ΕισΝΑΚ, β) συμβολή του ζημιωθέντος, με τη συμπεριφορά του (πράξη ή παράλειψη), στην επέλευση ή την έκταση της ζημίας του και γ) αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς του ζημιωθέντος και της επέλευσης ή της έκτασης της ζημίας (βλ. ΣτΕ 756/2019 7μ., πρβ. ΣτΕ 85/2006 7μ., ΑΠ 370/2010, 1306/2011). Από τις ίδιες διατάξεις συνάγεται επίσης ότι, αν με βάση τα πραγματικά περιστατικά που έγιναν δεκτά από τα δικαστήρια της ουσίας συντρέχει πταίσμα του ζημιωθέντος απόκειται στην εξουσία του δικαστηρίου, αφού εκτιμήσει ελευθέρως τις περιστάσεις, μεταξύ των οποίων είναι και ο βαθμός του πταίσματος του ζημιωθέντος, να επιδικάσει ολόκληρη την αποζημίωση (ή χρηματική ικανοποίηση) ή να μην επιδικάσει καθόλου αποζημίωση (ή χρηματική ικανοποίηση) ή και να μειώσει μόνον το ποσό αυτής (βλ. ΣτΕ 169/2010 Ολομ., 1408/2006, 2539/2008, 1970, 1974, 2937/2009, 1974/2009, 2937/2009 288, 1437, 3124/2011, 1219, 3595/2012, 877/2013 7μ., 473, 2774/2016, 1819/2018, 756/2019 7μ., 2473/2019, 291/2020, πρβλ. Α.Π. 1483/1990, 112/1999). Πρέπει όμως η πράξη ή παράλειψη του ζημιωθέντος να έχει συντελέσει στην πρόκληση ή στην έκταση της ζημίας (περιουσιακής ή μη) και να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος της υπαίτιας πράξης ή παράλειψης του ζημιωθέντος με την πρόκληση ή την έκταση της ζημίας (βλ. ΣτΕ 3124/2011, 1219, 3595/2012, 877/2013 7μ., 473/2016, 756/2019 7μ., πρβλ. ΑΠ 619/2000, 867, 1653/2001, 793, 1045/2007, 654/2009, 370, 547/2010, 1306, 1741/2011, 1271/2013). Ειδικότερα, για τον προσδιορισμό του ύψους της «εύλογης» χρηματικής ικανοποίησης, το δικαστήριο της ουσίας πρέπει να λαμβάνει υπόψη, εκτός από τα λοιπά προσδιοριστικά στοιχεία (συνθήκες ατυχήματος, έκταση της προκληθείσας βλάβης και συνέπειες αυτής, οικονομική κατάσταση των μερών κ.λπ.), και το τυχόν συντρέχον πταίσμα του παθόντος, το οποίο συνεκτιμάται με τα ως άνω στοιχεία, γι' αυτό και δεν επιτρέπεται μετά τον τελικό καθορισμό του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης να μειωθεί εκ νέου τούτο ανάλογα με το ποσοστό της συνυπαιτιότητας (βλ.

ΣτΕ 2210/2017, ΑΠ 703/2013, 654/2009, 1438/2002, ΔΕφΛαρ 297-299/2020, 476/2018, ΔΕφΠειρ 405/2018, 391/2008).

33. Επειδή, περαιτέρω, ο ισχυρισμός του Δημοσίου ή ΟΤΑ ή ΝΠΔΔ περί συντρέχοντος πταίσματος του ενάγοντος κατά το άρθρο 300 του ΑΚ, ο ισχυρισμός δηλαδή ότι στην επέλευση της ζημίας συντέλεσε και ίδιο πταίσμα του ζημιωθέντος, συνιστά αυτοτελή ισχυρισμό θεμελιωτικό της ένστασης του εν λόγω άρθρου, ο οποίος, όμως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι περιέχεται στον ισχυρισμό περί αποκλειστικής υπαιτιότητας και πρέπει για τον λόγο αυτόν να προτείνεται από το εναγόμενο Δημόσιο ή ΟΤΑ, μη δυνάμενος να ληφθεί αυτεπαγγέλτως υπόψη από το δικαστήριο. Ως προς τον χρόνο υποβολής της ένστασης του ανωτέρω άρθρου, πρέπει αυτή υποχρεωτικώς, επί ποινή απαραδέκτου, να προβληθεί το αργότερο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Δεν είναι, επομένως, παραδεκτή η προβολή της ένστασης το πρώτον με υπόμνημα που κατατίθεται μετά τη συζήτηση, σύμφωνα με το άρθρο 138 παρ. 1 του ΚΔΔ, ενώ, αντιθέτως, πρέπει να θεωρηθεί παραδεκτή η προβολή της με υπόμνημα το οποίο κατατέθηκε στη γραμματεία του πρωτοδικείου πριν από τη συζήτηση (βλ. ΣτΕ 291/2020, 1950/2020, ΔΕφΑθ 2917/2020). Τέλος, εκ των ανωτέρω παρέπεται ότι (σε αντίθεση προς όσα είχαν γίνει δεκτά με προγενέστερα νομολογιακά πορίσματα –βλ. ΣτΕ 596/2017, 1293/2015) δεν απαιτείται, και μάλιστα επί ποινή απαραδέκτου, η ένσταση συνυπαιτιότητας να περιέχεται στην κατ' άρθρο 129 του ως άνω Κώδικα έκθεση των απόψεων του εναγόμενου Δημοσίου ή ΟΤΑ ή ΝΠΔΔ, δοθέντος ότι αυτή πρέπει να διαβιβάζεται στο δικαστήριο, καταρχήν, το αργότερο τριάντα ημέρες πριν από τη δικάσιμο, κατά το άρθρο 129 παράγραφο 2 του ΚΔΔ, όπως το πρώτο εδάφιο αυτής αντικαταστάθηκε από το άρθρο 24 παρ. 3 του ν. 4446/2016 (Α' 240).

34. Επειδή, η εναγόμενη Περιφέρεια με το νομίμως κατατεθέν υπόμνημά της πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης και συγκεκριμένα στις 19-11-2019 προβάλλει, μεταξύ άλλων, ένσταση συντρέχοντος πταίσματος του θανόντος οδηγού Θωμά Κασίμη του Χρήστου. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι ο παραπάνω οδηγός «υπήρξε συνυπαίτιος στον τραυματισμό και στον εν τέλει θάνατό του, σε ποσοστό 80%, καθώς η επικίνδυνη και παράνομη οδήγησή του υπό την επήρεια αλκοόλ με 0,64‰ gr/lit, ενώ το επιτρεπόμενο όριο ήταν 0,20‰ gr/lit, η αυξημένη ταχύτητα που είχε αναπτύξει και δεδομένου ότι δεν πρόκειται για λακούβα, αλλά για μια μικρή τομή του οδοστρώματος, την οποία θα μπορούσε εύκολα να αποφύγει, τελεί σε αιτιώδη σχέση με το επελθόν ζημιογόνο αποτέλεσμα (το θάνατό του)». Σχετικώς, η εναγόμενη Περιφέρεια ισχυρίζεται, ακόμη, ότι «ο θανών οδηγούσε επικίνδυνα και παράνομα υπό την επήρεια αλκοόλ με 0,64‰ gr/lit και ως εκ τούτου είχε περιορισμένα αντανακλαστικά και ελαττωμένη εν γένει ικανότητα περι

την οδήγηση, λ.χ. είτε επειδή μειώνεται η αίσθηση του φωτός στα μάτια και η εν γένει ετοιμότητα και επιδεξιότητα του, είτε επειδή παρατείνεται ο χρόνος αντίδρασης του οδηγού. Ακριβώς, λοιπόν, για αυτούς τους λόγους και λόγω της αυξημένης ταχύτητας που είχε αναπτύξει ο θανών (πάνω από το επιτρεπόμενο όριο των 50 χλμ/ώρα), γεγονός που αποδεικνύεται από την τελική θέση του οχήματος, το σημείο πρόσκρουσης του θύματος με το κάγκελο τύπου Π του πεζοδρομίου και τις χαραγές στο οδόστρωμα (βλ. σχετικώς το σχεδιάγραμμα της Τροχαίας), ο θανών δεν αντιλήφθηκε έγκαιρα την τομή που υπήρχε στο οδόστρωμα και όχι την λακκούβα, όπως εσφαλμένα περιγράφεται στην αγωγή, ώστε με έναν μικρό ελιγμό και χωρίς να εκτραπεί από την πορεία του, να την αποφύγει, δεδομένων και των καλών καιρικών συνθηκών που επικρατούσαν στην περιοχή, η κατάσταση της οδού ήταν ξηρή, ήταν ημέρα, η ορατότητα δεν περιοριζόταν, η κυκλοφορία οχημάτων ήταν πυκνή, ενώ το όριο ταχύτητας καθοριζόταν σε 50 χλμ/ώρα (βλ. την έκθεση αυτοψίας τροχαίου ατυχήματος). Αν ήταν νηφάλιος, όπως εξάλλου όλοι οι προηγούμενοι και επόμενοι οδηγοί από αυτόν, θα αντιλαμβανόταν την τομή του οδοστρώματος εύκολα και έγκαιρα και θα την απέφευγε.». Προς απόδειξη της συγκεκριμένης ένστασής της, η οποία προβάλλεται παραδεκτώς με το παραπάνω υπόμνημα σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην 33^η σκέψη της παρούσας απόφασης, η εναγόμενη Περιφέρεια προσκομίζει και επικαλείται:

- α) την από τις 21-06-2015 έκθεση αυτοψίας τροχαίου ατυχήματος του παραπάνω Ανθυπαστυνόμου του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων, από την οποία προκύπτουν όσα εκτέθηκαν αναλυτικά στην 24^η σκέψη της παρούσας απόφασης, β) το από τις 21-06-2015 «πρόχειρο σχεδιάγραμμα τροχαίου ατυχήματος» του ως άνω Ανθυπαστυνόμου του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων, από το οποίο προκύπτουν όσα εκτέθηκαν αναλυτικά στην 24^η σκέψη της παρούσας απόφασης, γ) το υπ' αριθμ. πρωτ. 398Α/2015/18-04-2016 έγγραφο της Γραμματέα της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Κέρκυρας, από το οποίο προκύπτουν όσα εκτέθηκαν αναλυτικά στην 24^η σκέψη της παρούσας απόφασης, ιδίως σχετικά με την ύπαρξη οινοπνεύματος στο αίμα του θανόντος οδηγού Θωμά Κασίμη του Χρήστου, δ) την από τις 26-06-2015 ένορκη κατάθεση που έδωσε ενώπιον του Ανθυπαστυνόμου Νικόλαου Γκέγκα του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων η Θεοδώρα Θέμα του Δωροθέου και της Γεωργίας ως εργαζόμενη σε κατάστημα απέναντι από τον τόπο του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος και κατά το χρόνο που αυτό συνέβη, πλην όμως προσκομίζεται μόνον η πρώτη σελίδα της εν λόγω κατάθεσης και όχι ολόκληρο το κείμενο αυτής, ε) την από τις 26-06-2015 ένορκη κατάθεση που έδωσε ενώπιον του Ανθυπαστυνόμου Νικόλαου Γκέγκα του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων ο Κωνσταντίνος Σταυρόπουλος του Δημητρίου και της Γιαννούλας ως εργαζόμενος σε κατάστημα απέναντι από τον τόπο του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος και κατά το χρόνο που αυτό συνέβη,

πλην όμως προσκομίζεται μόνον η πρώτη σελίδα της εν λόγω κατάθεσης και όχι ολόκληρο το κείμενο αυτής, στ) την από τις 02-07-2015 ένορκη κατάθεση που έδωσε ενώπιόν του Ανθυπαστυνόμου Νικόλαου Γκέγκα του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων η αδελφή του θανόντος οδηγού, Αικατερίνη Κασίμη του Χρήστου και της Αδαμαντίνης, πλην όμως προσκομίζεται μόνον η πρώτη σελίδα της εν λόγω κατάθεσης και όχι ολόκληρο το κείμενο αυτής, ζ) το υπ' αριθμ. πρωτ. 2514/9/9-δ/21-11-2015 έγγραφο του Αναπληρωτή Διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων, σύμφωνα με το οποίο, μεταξύ άλλων, για το ένδικο τροχαίο δυστύχημα «διατάχθηκε η διενέργεια πραγματογνωμοσύνης» και η) την υπ' αριθμ. πρωτ. 2514/9/9κ/2015 «έκθεση διορισμού πραγματογνώμονα» που συνέταξε ο ως άνω Ανθυπαστυνόμος, απευθυνόταν προς τον Σπ. Βασιλάκη και με αυτήν κλήθηκε ο τελευταίος να διενεργήσει πραγματογνωμοσύνη αναφορικά με την μηχανολογική κατάσταση της ένδικης μοτοσικλέτας.

35. Επειδή, στο άρθρο 33 του ΚΔΔ ορίζεται ότι: «Το δικαστήριο μεριμνά για την πρόοδο της δίκης. Προς το σκοπό αυτόν διατάζει τη διενέργεια οποιασδήποτε απαραίτητης διαδικαστικής πράξης και λαμβάνει όλα τα κατά την κρίση του πρόσφορα μέτρα για τη διακρίβωση της αλήθειας και την ταχύτερη έκδοση της απόφασης.». Ακόμη, στο άρθρο 149 παρ. 1 του ΚΔΔ ορίζεται ότι: «1. Ο διοικητικός φάκελος, τον οποίο και υποχρεούται η Διοίκηση να διαβιβάζει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 129, στο δικαστήριο αποτελείται από τα, σχετικά με την ένδικη υπόθεση, στοιχεία.», στο άρθρο 151 του ΚΔΔ, που φέρει τίτλο «Συμπληρωματική απόδειξη», ορίζεται ότι: «Το δικαστήριο, με απόφασή του, μπορεί, αν το κρίνει αναγκαίο, να διατάζει, ύστερα από αίτηση διαδίκου ή και αυτεπαγγέλτως, τη συμπλήρωση των αποδείξεων με κάθε πρόσφορο κατά την κρίση του αποδεικτικό μέσο.», στο άρθρο 152, μεταξύ άλλων, ορίζεται ότι: «1. Η Απόφαση για Συμπληρωματική απόδειξη λαμβάνεται είτε κατά τη Συζήτηση στο ακροατήριο, οπότε και, διατυπούμενη συνοπτικά, καταχωρείται στα Πρακτικά είτε μετά τη Συζήτηση. 2. Με την Απόφαση για τη διενέργεια συμπληρωματικής απόδειξης, ορίζονται: α) το θέμα της απόδειξης, β) ο διάδικος που φέρει το βάρος της, γ) τα Αποδεικτικά μέσα, δ) ο τόπος και ο χρόνος Διεξαγωγής, καθώς και ο χρόνος περάτωσής της. 3. [...] 4. Η Απόφαση για τη Συμπληρωματική απόδειξη επιδίδεται στους διαδίκους σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 195. 5. [...]», στο άρθρο 153 ορίζεται ότι: «Μετά τη Διεξαγωγή της συμπληρωματικής απόδειξης, [...] αν αυτή διενεργήθηκε εκτός του ακροατηρίου, ορίζεται νέα δικάσιμος για την περαιτέρω Συζήτηση της υπόθεσης. [...] Η νέα αυτή δικάσιμος ορίζεται είτε με την Απόφαση που διατάζει την απόδειξη [...]» και στο άρθρο 195 παρ. 1 του ΚΔΔ ορίζεται ότι: «1. Οι αποφάσεις επιδίδονται στους διαδίκους, σε κυρωμένα αντίγραφα, με τη φροντίδα της γραμματείας. Από αυτές, οι μη οριστικές αποφάσεις με τις

«...οποίες ορίζεται νέα δικάσιμος επιδίδονται στους διαδίκους τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη νέα αυτή δικάσιμο, επέχει δε η επίδοσή τους θέση κλήτευσης για τη δικάσιμο αυτήν...». Όπως παγίως γίνεται δεκτό, το Δικαστήριο έχει ευχέρεια και όχι υποχρέωση να διατάσσει τη συμπλήρωση των αποδείξεων (βλ. ΣτΕ 2491/2006, 1199/2003).

36. Επειδή, όπως ήδη αναφέρθηκε, η από τις 26-06-2015 ένορκη κατάθεση της Θεοδώρας Θέμα του Δωροθέου και της Γεωργίας, η από τις 26-06-2015 ένορκη κατάθεση του Κωνσταντίνου Σταυρόπουλου του Δημητρίου και της Γιαννούλας και η από τις 02-07-2015 ένορκη κατάθεση της Αικατερίνης Κασίμη του Χρήστου και της Αδαμαντίνης, που δόθηκαν ενώπιον του Ανθυπαστυνόμου του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων Νικόλαου Γκέγκα, προσκομίστηκαν μεν προαποδεικτικώς από την εναγομένη Περιφέρεια, πλην όμως προσκομίζεται μόνον η πρώτη σελίδα των εν λόγω καταθέσεων και όχι ολόκληρο το κείμενο τους. Εξάλλου, ενώ από την υπ' αριθμ. πρωτ. 2514/9/9κ/2015 «έκθεση διορισμού πραγματογνώμονα» που συνέταξε ο ως άνω Ανθυπαστυνόμος προκύπτει ότι διατάχθηκε η διενέργεια πραγματογνωμοσύνης αναφορικά με την μηχανολογική κατάσταση της ένδικης μοτοσικλέτας, εντούτοις αυτή δεν προσκομίζεται από την εναγόμενη Περιφέρεια. Τα παραπάνω στοιχεία καθώς και η ποινική δικογραφία που σχηματίστηκε στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Κέρκυρας αναφορικά με το ένδικο τροχαίο δυστύχημα, κατόπιν του υπ' αριθμ. πρωτ. 2514/9/9-δ/21-11-2015 εγγράφου του Αναπληρωτή Διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων, είναι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία για την πληρέστερη διακρίβωση της αλήθειας, ιδίως αναφορικά με τις αιτίες πρόκλησης του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος και τις ειδικότερες συνθήκες που επικρατούσαν κατά το χρόνο που έλαβε χώρα. Όμως, τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία δεν περιέχονται στο διοικητικό φάκελο που διαβίβασαν στο Δικαστήριο τα εναγόμενα νομικά πρόσωπα, ούτε στα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι ενάγοντες. Με τα δεδομένα αυτά, το Δικαστήριο, μη δυνάμενο να διαμορφώσει ασφαλή δικανική πεποίθηση αναφορικά με τα αίτια του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος τις ειδικότερες συνθήκες αυτού, κρίνει αναγκαίο να αναβάλει την έκδοση οριστικής απόφασης, κατά τα άρθρα 151 επ. του ΚΔΔ, προκειμένου να συμπληρωθούν, με επιμέλεια του καθ' ης Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου (πρβλ. ΣτΕ 123/2020), κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

37. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη κατά το μέρος που ασκείται κατά του Ελληνικού Δημοσίου και να απαλλαγούν, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, οι ενάγοντες από τα δικαστικά του έξοδα, κατά το άρθρο 275 παρ. 1 εδ. ε' του ΚΔΔ. Κατά τα λοιπά, πρέπει να αναβληθεί η έκδοση οριστικής απόφασης ως προς την εναγόμενη Περιφέρεια Ιονίων Νήσων και να διαταχθεί η

συμπλήρωση των αποδείξεων, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την αγωγή κατά το μέρος που ασκείται κατά του Ελληνικού Δημοσίου.

Απαλλάσσει τους ενάγοντες από τα δικαστικά έξοδα του Ελληνικού Δημοσίου.

Αναβάλλει την έκδοση οριστικής απόφασης κατά τα λοιπά, ήτοι κατά το μέρος που η κρινόμενη αγωγή ασκείται κατά της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων.

Διατάσσει τη συμπλήρωση των αποδείξεων.

Υποχρεώνει την εναγόμενη Περιφέρεια Ιονίων Νήσων να προσκομίσει στη γραμματεία του Δικαστηρίου (2^ο Τμήμα Μονομελές), εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση σε αυτήν αντιγράφου της παρούσας απόφασης τα εξής στοιχεία: α) την από τις 26-06-2015 ένορκη κατάθεση της Θεοδώρας Θέμα του Δωροθέου και της Γεωργίας, την από τις 26-06-2015 ένορκη κατάθεση του Κωνσταντίνου Σταυρόπουλου του Δημητρίου και της Γιαννούλας και την από τις 02-07-2015 ένορκη κατάθεση της Αικατερίνης Κασίμη του Χρήστου και της Αδαμαντίνης, που δόθηκαν ενώπιον του Ανθυπαστυνόμου του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων Νικόλαου Γκέγκα, β) την πραγματογνωμοσύνη που συνέταξε ο διορισθείς πραγματογνώμονας, με την υπ' αριθμ. πρωτ. 2514/9/9κ/2015 «έκθεση διορισμού πραγματογνώμονα» που συνέταξε ο ως άνω Ανθυπαστυνόμος, ή οποιοσδήποτε άλλος διορισθείς από τις ανακριτικές αρχές πραγματογνώμονας, αναφορικά με την μηχανολογική κατάσταση της ένδικης μοτοσικλέτας και γ) την ποινική δικογραφία που σχηματίστηκε στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Κέρκυρας αναφορικά με το ένδικο τροχαίο δυστύχημα, κατόπιν του υπ' αριθμ. πρωτ. 2514/9/9-δ/21-11-2015 εγγράφου του Αναπληρωτή Διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Αχιλλείων, και τυχόν εκδοθείσες σχετικώς εισαγγελικές διατάξεις ή ποινικές αποφάσεις, αναφορικά με την ποινική αξιολόγηση του ένδικου τροχαίου δυστυχήματος.

Παρέχει στους ενάγοντες τη δυνατότητα να προσκομίσουν, εντός της ίδιας ως άνω προθεσμίας, τα προαναφερθέντα αποδεικτικά στοιχεία.

Ορίζει νέα δικάσιμο την 21^η-04-2021, ημέρα Τετάρτη και ώρα 12:00' μεσημβρινή στο ακροατήριο του 2^{ου} Τμήματος του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Κέρκυρας (αίθουσα συνεδριάσεων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Κέρκυρας στο Δικαστικό Μέγαρο Κέρκυρας).

Διατάσσει την εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο της ανωτέρω δικάσιμου και την νομότυπη και εμπρόθεσμη επίδοση της παρούσας απόφασης στους διαδίκους, η επίδοση δε αυτή επέχει θέση κλήτευσης των εναγόντων και της εναγομένης Περιφέρειας Ιονίων Νήσων για να παρασταθούν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο κατά την δικάσιμο αυτή.

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Κέρκυρα στις 09-09-2020, με την αναγραφόμενη στην αρχική σελίδα της παρούσας απόφασης σύνθεση, υπογράφεται δε, κατ' άρθρο 194 παρ. 3 περ. α' του ΚΔΔ, από την αρχαιότερη δικαστή της σύνθεσης αυτής, Βασιλική Στάικου, Πρωτοδίκη ΔΔ, λόγω προαγωγής του Γεώργιου Ζουρνατζίδη σε Εφέτη ΔΔ και τοποθέτησής του στο Διοικητικό Εφετείο Πειραιά.

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στην Κέρκυρα, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, κατά την έκτακτη δημόσια συνεδρίαση της 23ης-12-2020, με την εξής σύνθεση, λόγω της ως άνω υπηρεσιακής μεταβολής: Ιωάννα – Αικατερίνη Ταλιαδούρη, Πρόεδρος Πρωτοδικών ΔΔ, Βασιλική Στάικου και Χρήστος Μακρής, Πρωτοδικές ΔΔ.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΑ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ-ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΑ ΜΙΚΑΛΕΦ

Ακριβές Αντίγραφο
Κέρκυρα 23.12.2020
Διοικητικός Υπολλέγος

Διοικητικός Υπολλέγος

3^η Εισήγηση

Παρακαλούμε για την συμπλήρωση της υπ'αριθμ 168-07/17-02-2021 (ΑΔΑ:9ΨΓ17ΛΕ-ΚΑΗ) απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής στην εισήγησή μας που αφορά την έκδοση και έγκριση Χρηματικών Ενταλμάτων Προπληρωμής προκειμένου να περάσουν τα υπηρεσιακά οχήματα από τεχνικό έλεγχο (ΚΤΕΟ) ως προς την ημερομηνία απόδοσης των ΧΕΠ που θα είναι η 31-3-20121.

Κοινοποίηση:

1. Γραφείο Περιφερειάρχη
2. Γραφείο Αντιπεριφερειάρχη
Π.Ε. Κέρκυρας
3. Γραφείο Εκτελεστικού Γραμματέα
4. Προϊστάμενο Γεν. Δ/σης Εσωτ. Λειτουργ.

Η ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ
Π.Ε. ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΑΜΑΛΙΑ – ΕΛΕΝΗ ΑΝΔΡΙΩΤΗ

4^η Εισήγηση

Παρακαλούμε για την συμπλήρωση της υπ'αριθμ 168-07/17-02-2021 (ΑΔΑ:9ΨΓ17ΛΕ-ΚΑΗ) απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής στην εισήγησή μας που αφορά την έγκριση και έκδοση Χρηματικού Εντάματος Προπληρωμής ύψους 5.000,00€ στο όνομα της Μπαλή Ευτυχίας, υπαλλήλου της ΠΙΝ κλάδου ΥΕ Βοηθητικού Προσωπικού με βαθμό Γ', για δαπάνη ταχυδρομικών τελών (μηχανής γραμματοσήμανσης) ως προς την ημερομηνία απόδοσης του ΧΕΠ που θα είναι η 31-3-20121.

Κοινοποίηση:

1. Γραφείο Περιφερειάρχη
2. Γραφείο Αντιπεριφερειάρχη
Π.Ε. Κέρκυρας
3. Γραφείο Εκτελεστικού Γραμματέα
4. Προϊστάμενο Γενικής Δ/σης Δ.Ο.&
Πληροφορικής

Η ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ Π.Ε. ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΑΜΑΛΙΑ-ΕΛΕΝΗ ΑΝΔΡΙΩΤΗ

Κατά την ψήφιση του θέματος παρόντες ήταν:

1. Αμαλία – Ελένη Ανδριώτη	Αντιπρόεδρος
2. Γεώργιος Στασινόπουλος	Τακτικό Μέλος
3. Παναγιώτης Ποζίδης	Τακτικό Μέλος
4. Ιωάννης Αρμενιάκος	Τακτικό Μέλος
5. Θεόδωρος Χαλικιάς	Τακτικό Μέλος
6. Νικόλαος Μηλιώτης	Τακτικό Μέλος
7. Νικόλαος Γκισγκίνης	Τακτικό Μέλος
8. Αικατερίνη Μοθωναίου	Τακτικό Μέλος

Ακολούθησε διαλογική συζήτηση κατά την οποία το μέλος κ. Νικόλαος Γκισγκίνης κατέθεσε την πρότασή του, σύμφωνα με την οποία, θα έπρεπε να υπάρχουν περισσότερες από μια προσφορές για την δαπάνη που αφορά την ψηφιοποίηση των σελίδων Α4.

Η Οικονομική Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη της τα ανωτέρω

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

1.Εγκρίνει την εξειδίκευση πίστωσης και την κατ' εξαίρεση ανάθεση στην δικηγόρο Κέρκυρας κα. Σαμοΐλη Μαγδαληνή του Φωτίου και της Αλεξάνδρας με ΑΜ Δ.Σ.Κ. 529 (Ι. Χρόνη 33, ΑΦΜ 159602094, ΔΟΥ Κέρκυρας, 6989508447) δικαστικού χειρισμού υπόθεσης η οποία έχει ιδιαίτερη σημασία για τα συμφέροντα της Περιφέρειας και απαιτεί εξειδικευμένη γνώση ή εμπειρία όπως παραστεί:

- κατά την δικάσιμο της 21^{ης} Απριλίου 2021 ημέρα Τετάρτη και ώρα 12:00 π.μ. καθώς και σε κάθε μετ' αναβολής δικάσιμο ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Κέρκυρας – 2^ο Τμήμα τριμελές προκειμένου να διασφαλίσει την προάσπιση των συμφερόντων της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων κατά την εκδίκαση της με αρ ΑΓ 338/07-12-2017 αγωγής που άσκησαν οι Σοφία Ρίζου χήρα Θωμά Κασίμη και ο Χρήστος – Μάριος Κασίμης κατά της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων. Η αμοιβή ορίζεται στο ποσό των 800 ευρώ άνευ Φ.Π.Α.(για το τρέχον έτος εξαιρείται η ανωτέρω από την επιβολή Φ.Π.Α.) και θα βαρύνει τις πιστώσεις του Προϋπολογισμού της Περιφερειακής Ενότητας Κέρκυρας οικονομικού έτους 2021 του Φορέα 01073 με Κ.Α.Ε. 0871.00.001.

Υπάρχουν οι αναγκαίες πιστώσεις στον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2021 σύμφωνα με την υπ. αρ. 23/2021 βεβαίωση Δ/σης Οικονομικού Περιφέρειας Ιονίων Νήσων (Φ 01073, ΚΑΕ 0871.00.001).

Οι δαπάνες είναι νόμιμες διότι στην ΠΕ Κέρκυρας δεν έχει προσληφθεί δικηγόρος με πάγια αντιμισθία και πρέπει να γίνει ορισμός δικηγόρου προκειμένου να προασπίσει τα συμφέροντα της Π.Ι.Ν.

Για λόγους απόστασης εξαιτίας της νησιωτικότητας και του κόστους μετακίνησης δεν είναι εφικτό, οι δικηγόροι με αντιμισθία της Π.Ε. Λευκάδας και Π.Ε. Κεφαλληνίας & Ιθάκης, να εκπροσωπήσουν την Π.Ε. Κέρκυρας.

2.Εγκρίνει την συμπλήρωση της υπ' αριθμ 168-07/17-02-2021 (ΑΔΑ:9ΨΓ17ΛΕ-ΚΑΗ) απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής που αφορά την έκδοση και έγκριση Χρηματικών Ενταλμάτων Προπληρωμής προκειμένου να περάσουν τα υπηρεσιακά οχήματα από τεχνικό έλεγχο (ΚΤΕΟ) ως προς την ημερομηνία απόδοσης των ΧΕΠ που θα είναι η 31-3-20121.

3.Εγκρίνει την συμπλήρωση της υπ' αριθμ 168-07/17-02-2021 (ΑΔΑ:9ΨΓ17ΛΕ-ΚΑΗ) απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής που αφορά την έγκριση και έκδοση Χρηματικού Εντάλματος Προπληρωμής ύψους 5.000,00€ στο όνομα της Μπαλή Ευτυχίας, υπαλλήλου της ΠΙΝ κλάδου ΥΕ Βοηθητικού Προσωπικού με βαθμό Γ', για δαπάνη ταχυδρομικών τελών (μηχανής γραμματοσήμανσης) ως προς την ημερομηνία απόδοσης του ΧΕΠ που θα είναι η 31-3-20121.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Εγκρίνει την εξειδίκευση πίστωσης ποσού 220 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. για παροχή υπηρεσίας σχετικά με ψηφιοποίηση 110 σχεδίων μεγάλου μεγέθους και 1020 σελίδων Α4 που αφορούν τα κέντρα υγείας του Νομού και η οποία βαρύνει τις πιστώσεις του Προϋπολογισμού της Περιφερειακής Ενότητας Κέρκυρας οικονομικού έτους 2021 του Φορέα 01073 με Κ.Α.Ε. 0899.00.001.

Υπάρχουν οι αναγκαίες πιστώσεις στον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2021 σύμφωνα με την υπ. αρ. 21/2021 βεβαίωση Δ/σης Οικονομικού Περιφέρειας Ιονίων Νήσων (Φ 01073, ΚΑΕ 0899.00.001).

Με την υποχρέωση να τηρηθεί η διαδικασία του Π.Δ. 113/2010, όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει με το Π.Δ. 80/2016, όσον αφορά την απόφαση ανάληψης υποχρέωσης.

Το μέλη κ. Νικόλαος Γκισγκίνης και κ. Θεόδωρος Χαλικιάς δήλωσαν ότι ψηφίζουν λευκό όσον αφορά την 2^η εισήγηση.

Το μέλος κ. Νικόλαος Γκισγκίνης, όσον αφορά την 1^η εισήγηση ψηφίζει την πρόταση που κατέθεσε, όπως αναφέρεται παραπάνω.

Η παραπάνω απόφαση έλαβε αριθμό 200-08/23-02-2021

.....ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ

Μετά τη συζήτηση του παραπάνω θέματος, λύεται η συνεδρίαση της Οικονομικής Επιτροπής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αμαλία – Ελένη Ανδριώτη

ΤΑ ΜΕΛΗ

Γεώργιος Στασινόπουλος

Ιωάννης Αρμενιάκος

Θεόδωρος Χαλικιάς

Νικόλαος Μηλιώτης

Νικόλαος Γκισγκίνης

Παναγιώτης Ποζίδης

Αικατερίνη Μοθωναίου

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Νικόλαος Παπανικολάου